

**នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង
អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា**

ឯកសារបកប្រែ
TRANSLATION/TRADUCTION
ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ (Date): 26-Apr-2013, 15:28
CMS/CFO: Sann Rada

ព័ត៌មានពិស្តារអំពីករណីកង់ឯកសារ

សំណុំរឿងលេខ: ០០២/១៩-០៩-២០០៧-អ.វ.ត.ក-អ.ជ.ស.ដ
ភាគីដាក់ឯកសារ: ក្រុមមេធាវីការពារក្តីលោក នួន ជា
ដាក់ជូន: អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង
ភាសាដើម: អង់គ្លេស
កាលបរិច្ឆេទឯកសារ: ថ្ងៃទី ២៦ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៣

ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារ

ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារ ស្ទើរឡើងដោយភាគីដាក់ឯកសារ: សាធារណៈ
ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារដោយ កសចស ឬ អង្គជំនុំជម្រះ: សាធារណៈ/Public
ពិនិត្យឡើងវិញចំពោះឯកសារចំណាត់ថ្នាក់បណ្តោះអាសន្ន:
ឈ្មោះមន្ត្រីកត់ត្រា:
ហត្ថលេខា:

**ការដាក់ឯកសារនេះនឹងសំណើសុំដាក់នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលា
ដំបូងនូវកំណត់ហេតុនៃការស្តាប់បម្លើយសាក្សី និងប្រតិចារិត**

ដាក់ដោយ៖	ផ្ញើជូន៖
ក្រុមមេធាវីការពារក្តី នួន ជា	សហជនជាប់ចោទ
សុន អរុណ	សហព្រះរាជអាជ្ញា
Victor KOPPE	លោកស្រី ជា លាង
ព្រំ ផល្លា	លោក Andrew CAYLEY
សួន វិសាល	សហមេធាវីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី
Joshua ROSESWEIG	PICH Ang
Forest O'NEILL-GREENBERG	Elisabeth SIMONNEAU-FORT

I. សេចក្តីផ្តើម

១. នៅថ្ងៃទី ១៥ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១១ សហព្រះរាជអាជ្ញាស្វែងរកការបញ្ជាក់ពីអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងថា កំណត់ហេតុនៃការស្តាប់ចម្លើយទាំងអស់ ត្រូវតែទទួលយកជាភស្តុតាង ឱ្យតែកំណត់ហេតុនៃការស្តាប់ចម្លើយទាំងនេះពាក់ព័ន្ធ និងមានតម្លៃភរនីយភាព (“សំណើដើមរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា¹)។ នៅថ្ងៃទី ២០ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១២ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងយល់ឃើញថា វិធាននីតិវិធីដែលបង្កើតឡើងនៅកម្រិតអន្តរជាតិ ទាក់ទងនឹងការទទួលយកជាភស្តុតាងនូវកំណត់ហេតុនៃការស្តាប់ចម្លើយ អនុវត្តចំពោះដំណើរការនីតិវិធីនៅអវតក (សេចក្តីសម្រេចលើកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ)²។ ក្រោយមកសហព្រះរាជអាជ្ញាស្វែងរកឱ្យទទួលយកជាភស្តុតាងនូវកំណត់ហេតុនៃការស្តាប់ចម្លើយ ពាក្យបណ្តឹងរបស់ជនរងគ្រោះ និងសក្ខីកម្មផ្ទាល់មាត់៤០ថ្ងៃពីការជំនុំជម្រះនៅក្នុងករណី០០១ (“សំណើបន្ថែមរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា³)។ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីស្វែងរកការទទួលយកពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីចំនួន ៣.៨៦៦⁴ ។

¹ ឯកសារ E-96 “សំណើរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាអនុលោមតាមវិធាន៩២ ទាក់ទងនឹងការទទួលយកជាភស្តុតាងនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនូវកំណត់ហេតុនៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី” ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១១ ERN 00706071-00706086 (“សំណើដើមរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា”) ។

² ឯកសារ E-96/7 “សេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងលើសំណើរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាអនុលោមតាមវិធាន៩២ ទាក់ទងនឹងការទទួលយកជាភស្តុតាងនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនូវកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សី និងឯកសារដទៃទៀត” ចុះថ្ងៃទី២០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១២ ERN 00812146-00812163 (សេចក្តីសម្រេចលើកំណត់ស្តាប់ចម្លើយសាក្សី)។

³ ឯកសារ E-96/8 “សំណើបន្ថែមរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា សុំដាក់នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនូវកំណត់ហេតុនៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី និងប្រតិចារិត ព្រមជាមួយឧបសម្ព័ន្ធសម្ងាត់១ រហូតដល់១៦” ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១២ ERN 00828859-00828873; E208; E208/2 (ជាមួយ “សំណើបន្ថែមរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា”)។

⁴ ឯកសារ E-208/4.1 “ចម្លើយតបរបស់សហមេធាវីនាំមុខនៃដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីចំពោះសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងលើសំណើរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាអនុលោមតាមវិធាន៩២ ទាក់ទងនឹងការទទួលយកជាភស្តុតាងនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនូវកំណត់ហេតុនៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី និងឯកសារដទៃទៀត(E-96/7) និងទៅនឹងអនុស្សរណៈ E-208/3 រួមទាំងឧបសម្ព័ន្ធសម្ងាត់១ និង២” ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១២ ERN 00842448-00842463

២. នៅថ្ងៃទី ១៩ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១២ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងដែលនាំឱ្យដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ឱ្យដាក់មិនហ្សូសពីថ្ងៃទី ៤ ខែ មិនា ឆ្នាំ ២០១៣ នូវបញ្ជីនៃពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីរបស់ខ្លួនដែលបានកែប្រែ និងបញ្ជាក់បន្ថែមពីភាពពាក់ព័ន្ធរបស់កំណត់ហេតុនៃការស្តាប់ ចម្លើយមួយណាដែលសហមេធាវីនាំមុខមានបំណងដាក់ជាភស្តុតាង (“អនុស្សរណៈខែតុលា”) ។ អង្គជំនុំជម្រះបានចង្អុលបង្ហាញបន្ថែមថា ក្រុមមេធាវីការពារក្តីអាចដាក់ការជំទាស់រហូតដល់ ថ្ងៃទី ២៦ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៣^៥ ។

៣. នៅថ្ងៃទី ៨ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១២ ក្រុមមេធាវីការពារក្តីបានដាក់ការឆ្លើយតបជាបឋមទៅនឹង សំណើរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា (“ការឆ្លើយតបបឋម”) ^៦។ ចម្លើយតបបឋមបានធ្វើការ សន្និដ្ឋានលម្អិតទាក់ទងនឹងរបបគតិយុត្តិដែលបង្កើតឡើងនៅតុលាការមិនអចិន្ត្រៃយ៍នានា និង ប្រសិទ្ធភាពនៃរបបគតិយុត្តិនេះ ទាក់ទងនឹងការទទួលយកនូវប្រភេទកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ ដែលទូលំទូលាយ និងដោយសម្រាំង។ ក្រុមមេធាវីការពារក្តីស្វែងរកការបញ្ជាក់ពីអង្គជំនុំជម្រះ លើច្បាប់ដែលយកមកអនុវត្តនៅចំពោះ អវតក និងប្រកាសថាប្រភេទមួយចំនួន នៃកំណត់ ហេតុស្តាប់ចម្លើយ គឺមិនអាចទទួលយកបានឡើយ^៧ ។

៤. នៅថ្ងៃទី ១៦ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១២ សហព្រះរាជអាជ្ញាស្វែងរកការអនុញ្ញាតដើម្បីឆ្លើយតបនៅ ក្រោយថ្ងៃទី ២៦ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៣ នៅក្នុងចម្លើយតបរួមមួយទៅនឹងសេចក្តីសន្និដ្ឋានទាំង អស់របស់ក្រុមមេធាវីការពារក្តីទាក់ទងនឹងកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សី^៨។ អង្គជំនុំជម្រះ អនុញ្ញាតលើសំណើនេះ តែមិនបានផ្តល់ការបញ្ជាក់ទាក់ទងនឹងច្បាប់ដែលយកមកអនុវត្តនៅ មុនកាលបរិច្ឆេទកំណត់ដែលនៅជាធរមាន។

⁵ អនុស្សរណៈ E-208/2 អនុស្សរណៈពីអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១២ ERN 00852923-00852926 (“អនុស្សរណៈខែតុលា”)។

⁶ ឯកសារ E-96/8/1 “ចម្លើយតបបឋមទៅនឹងសំណើបន្ថែមរបស់ព្រះរាជអាជ្ញាដាក់នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង នូវកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សី និងប្រតិចារិត” ចុះថ្ងៃទី៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១២ (“ចម្លើយតបបឋម”)។

⁷ ការឆ្លើយតបបឋម កថាខណ្ឌទី៤៧ ។

⁸ សារអ៊ីមែលចុះថ្ងៃទី១៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៣ ពីលោក Bill Smith ទៅកាន់ភាគីទាំងអស់ ។

៥. នៅថ្ងៃទី ៤ ខែ មិនា ឆ្នាំ ២០១៣ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដាក់បញ្ជីនៃពាក្យសុំតាំងខ្លួនជាដើម បណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលបានកែសម្រួលឡើងវិញ ដែលពួកគេមានបំណងស្វែងរកការទទួល យកជាភស្តុតាងនៅសវនាការ^៩។ នៅថ្ងៃទី ៩ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៣ ក្រុមមេធាវីការពារ ខៀវ សំផន បានដាក់ការជំទាស់របស់ពួកគេទៅនឹងសំណើរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា សុំទទួលយក ជាភស្តុតាងនូវកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ (“ការជំទាស់របស់ ខៀវ សំផន”)^{១០}។ នៅថ្ងៃទី១០ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៣ សហព្រះរាជអាជ្ញាដាក់បញ្ជីកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយដែលបានកែ សម្រួល ដែលបានកាត់បន្ថយចំនួនកំណត់ហេតុ ដែលសហព្រះរាជអាជ្ញាបានស្វែងរកឱ្យ ទទួលយកជាភស្តុតាង និងបានកែប្រែនូវអំពើ និងសកម្មភាពរបស់ជនជាប់ចោទពីកំណត់ ហេតុស្តាប់ចម្លើយចំនួន២២០ ក្នុងចំណោមកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សីទាំងនេះ (“សំណើចុងក្រោយ”)^{១១}។

II. ច្បាប់ដែលពាក់ព័ន្ធ

ក. ចម្លើយតបរបស់មេធាវីការពាររាយការណ៍បណ្តឹងយុត្តិធម៌ត្រូវ

i- គោលការណ៍គតិយុត្តិនៅក្នុងចម្លើយតបរបស់មេធាវីការពាររាយការណ៍បណ្តឹងយុត្តិធម៌ត្រូវ

⁹ ឯកសារ E-223/2/7 “ចម្លើយតបរបស់សហមេធាវីនាំមុខនៃដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីទៅនឹងសេចក្តីណែនាំរបស់អង្គជំនុំ ជម្រះលើការទទួលយកជាភស្តុតាងនៃកំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនៃការស្តាប់ចម្លើយដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី និង ឯកសារដទៃទៀត (ជាមួយឧបសម្ព័ន្ធសម្ងាត់បំផុត) ចុះថ្ងៃទី៤ ខែមិនា ឆ្នាំ២០១៣ ERN 0892286-0892299 ។

¹⁰ ឯកសារ E-277 Conclusions relatives au droit applicable au versement aux débats de déclarations écrites en lieu et place de témoignages oraux déposées en application de la règle 92’, 9 April 2013, ERN 00897796-00897814 “ការជំទាស់របស់ ខៀវ សំផន”។

¹¹ ឯកសារ E-278 “សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញានៃឧបសម្ព័ន្ធទី១២ និង១៣ ដែលបានកែប្រែក្នុងបញ្ជីឯកសារ សម្រាប់សវនាការរបស់ខ្លួន អនុលោមតាមវិធាន៨០(៣) (កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សី និងពាក្យបណ្តឹង) ចុះថ្ងៃទី៩ ខែ មេសា ឆ្នាំ២០១៣ ERN 00897846-00897861 (សំណើចុងក្រោយរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា)។

- ៦. ការឆ្លើយតបជាបឋមរបស់មន្ទីរព្រហ្មទណ្ឌទាំងសេចក្តីសន្និដ្ឋានលម្អិតទាក់ទងនឹងរបបគតិយុត្តិសម្រាប់ ទទួលកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សី ជំនួសឱ្យការផ្តល់សក្ខីកម្មនៅតុលាការមិនអចិន្ត្រៃយ៍ (វិធាន៩២ស្ទួនរបស់ ICTY)¹²។ មេធាវីការពារក្តីបញ្ចូលសារណាទាំងនោះដោយការយោង។
- ៧. មេធាវីការពារក្តីកត់សម្គាល់ថា សហព្រះរាជអាជ្ញាយល់ស្របជាមួយការឆ្លើយតបជាបឋម សារៈសំខាន់នៃកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សីចំពោះការចោទប្រកាន់ និងភាពនៅជិត របស់វានឹងជនជាប់ចោទ ដែលទាំងពីរចំនុចនេះពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាថា តើកំណត់ហេតុស្តាប់ ចម្លើយនេះត្រូវទទួលយកដោយពុំមានចាំបាច់ឱ្យសួរដេញដោលសាក្សីដែរ ឬយ៉ាងណា¹³។ តាមពិតតុលាការតែងតែពិចារណាកត្តាទាំងនោះនៅមុនពេលទទួលយកកំណត់ហេតុដោយ មិនមានការសួរដេញដោល និងបានបង្កើតនូវរបៀបសម្រាប់អនុវត្ត¹⁴។ “លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ ចម្បង”នៅក្នុងការវិភាគគឺ “កាតព្វកិច្ចរបស់អង្គជំនុំជម្រះក្នុងការធានាថាការជំនុំជម្រះមាន យុត្តិធម៌”¹⁵។ ដូចដែលសហព្រះរាជអាជ្ញាបានលើកអំណះអំណាងថ្មីៗនេះ ហើយអង្គជំនុំ ជម្រះតុលាការកំពូលបានយល់ឃើញ សេចក្តីសម្រេចតាមឆន្ទានុសិទ្ធិអាចកែប្រែឡើងវិញ បាន ប្រសិនបើសេចក្តីសម្រេចនេះខកខានមិនបានលើកមកពិចារណាលើការពិចារណានានា ដែលពាក់ព័ន្ធនោះ¹⁶។

¹² ការឆ្លើយតបជាបឋម កថាខណ្ឌទី៦, ១៦, ២៣ និង២៧ ។

¹³ សំណើចុងក្រោយរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា នៅកថាខណ្ឌទី២៨ ។

¹⁴ ការឆ្លើយតបជាបឋម កថាខណ្ឌ១២-១៣ ។

¹⁵ រឿងក្តីរដ្ឋអាជ្ញា តទល់ *Sikirica et al.*, IT-95-8-T, “សេចក្តីសម្រេចលើសំណើរបស់រដ្ឋអាជ្ញា សុំដាក់ប្រតិចារិតក្រោម វិធាន៩២ ស្ទួន” ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០១ ។ មន្ត្រីក្រសួងនោះត្រូវបានលើកឡើងជាច្រើនដងដោយអង្គជំនុំជម្រះនៅ តុលាការមិនអចិន្ត្រៃយ៍នានា ។ សូមមើលឧទាហរណ៍រឿងក្តីរដ្ឋអាជ្ញា តទល់ *Brdjanin and Talic*, IT-99-36-T, “អត្ថបទ ជាសាធារណៈនៃសេចក្តីសម្រេចលើការទទួលយកជាភស្តុតាងកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ អនុលោមតាមវិធាន៩២ ស្ទួន ចុះថ្ងៃទី១ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០២” ថ្ងៃទី២៣ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០២ នៅកថាខណ្ឌ១១ ។ រឿងក្តីរដ្ឋអាជ្ញា តទល់ *Milsoevic*, IT-02-54-T, “សេចក្តីសម្រេចលើសំណើរបស់ព្រះរាជអាជ្ញាស្នើសុំដាក់កំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍ដែលដាក់នៅក្រោម វិធាន៩២ ស្ទួន” ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមិនា ឆ្នាំ២០០២ នៅកថាខណ្ឌ៥៧

¹⁶ ឯកសារ E-163/5/1/1 “បណ្តឹងសារទុក្ខភ្លាមរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចទាក់ទងនឹងវិសាលភាព នៃការជំនុំជម្រះករណី០០២/០១ ជាមួយឧបសម្ព័ន្ធ I និងឧបសម្ព័ន្ធសម្ងាត់ II” ចុះថ្ងៃទី៧ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១២ ERN

ii. គោលការណ៍ច្បាប់នៅក្នុងចម្លើយតបបឋម ត្រូវតែបានទទួលយកដោយអង្គជំនុំជម្រះ

៨. សេចក្តីសម្រេចលើកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយយល់ឃើញថា ការទទួលយកជាភស្តុតាងនៃ កំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សីនៅ អវតក ត្រូវបានគ្រប់គ្រង ដោយវិធាននានានៅតុលាការអន្តរជាតិនីយកម្មនានា ។ អង្គជំនុំជម្រះពន្យល់៖

ក្របខណ្ឌច្បាប់ និងយុត្តិសាស្ត្ររបស់តុលាការមិនអចិន្ត្រៃយ៍ និងតុលាការអន្តរជាតិនីយកម្មនានាបាន ឆ្លឹងឆ្លែងទៅលើកត្តាមួយចំនួន នៅពេលធ្វើការសម្រេចថា តើត្រូវទទួលយកឬមិនទទួលយកភស្តុតាងនៅ ក្នុងទម្រង់ជាកំណត់ហេតុចម្លើយ ឬប្រតិចារិតដោយមិនចាំបាច់តម្រូវឱ្យមានវត្តមានសាក្សីទាំងនោះ ផ្តល់ចម្លើយ ឬអ្នកធ្វើប្រតិចារិតទាំងនោះនៅក្នុងតុលាការឡើយ។ នៅក្នុងបរិបទនៃការជំនុំជម្រះឧក្រិដ្ឋ កម្មទ្រង់ទ្រាយធំ អង្គជំនុំជម្រះពិចារណាលើវិធាន និងយុត្តិសាស្ត្រទាំងនេះ ដើម្បីបង្កើតឱ្យមានតុល្យ ភាពមួយរវាងសិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌របស់ជនជាប់ចោទ និងប្រិសិទ្ធភាពនៃកិច្ច ដំណើរការនីតិវិធី ជាពិសេសដំណើរការជំនុំជម្រះឱ្យបានឆាប់រហ័ស¹⁷។

៩. ដោយឈរលើមូលដ្ឋាននោះ គោលការណ៍ច្បាប់ដែលមាននៅក្នុងចម្លើយតបបឋម ដែលឆ្លុះ បញ្ចាំងពីច្បាប់របស់តុលាការមិនអចិន្ត្រៃយ៍ គួរតែត្រូវគ្រប់ដណ្តប់លើ។ ពិតណាស់សេចក្តី សម្រេចលើកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយមិនដែលទទួលស្គាល់ លើការងាកចេញណាមួយពីការ អនុវត្តនៅកម្រិតអន្តរជាតិឡើយ។ តែសេចក្តីសម្រេចលើកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយមិនស្រប ជាមួយច្បាប់របស់តុលាការមិនអចិន្ត្រៃយ៍នានាក្នុងលក្ខណៈជាច្រើន។ សេចក្តីសម្រេចលើ កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយយល់ឃើញថា កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយដែលមិនមានភស្តុតាងនៃ អំពើ និងសកម្មភាពរបស់ជនជាប់ចោទ អាចទទួលយកបានដោយមិនចាំបាច់ផ្តល់សក្ខីកម្ម ផ្ទាល់មាត់ ដោយពុំចាំបាច់ពិចារណាជាបឋមពីកត្តាពាក់ព័ន្ធថា តើការផ្តល់សក្ខីកម្មផ្ទាល់

00859078-00859107, paras 21-41 ។ ឯកសារ E-163/5/1/13 “សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសារទុក្ខភ្លាមរបស់សហព្រះ អាជ្ញាប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ទាក់ទងនឹងវិសាលភាព នៃការជំនុំជម្រះករណី០០២/០១ ចុះថ្ងៃទី៨ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៣ ERN 00885759-00885785, នៅកថាខណ្ឌ៣៥-៣៦, ៤០, ៤៤ ។

¹⁷ សេចក្តីសម្រេចលើកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយនៅកថាខណ្ឌ២០ ។

តម្រូវ ឬយ៉ាងណាទេ¹⁸។ ជាងនេះទៅទៀតសេចក្តីសម្រេចលើកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ មិនបានអនុលោមច្បាស់លាស់ទៅនឹងលក្ខខណ្ឌនៃការធ្វើវិញ្ញាបនកម្ម ដែលមានចែងនៅក្នុង វិធាន៩២ស្ទួន(ខ)របស់តុលាការ ICTY ឡើយ¹⁹។ ការដាក់ចេញពីបទដ្ឋានអន្តរជាតិនេះ គឺគ្មានយុត្តិកម្មទេ។

១០. ជាបឋមនីតិវិធីនៅ អវតក ផ្អែកជាបឋមលើច្បាប់កម្ពុជា²⁰។ ការដាក់ចេញពីច្បាប់កម្ពុជាអាច ធ្វើបានតែសមស្របតាមការលើកលែងចង្អៀត ដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា២១(១)នៃកិច្ចព្រម ព្រៀង អវតក និងមាត្រា៣៣ថ្មីនៃច្បាប់ អវតក ប៉ុណ្ណោះ។ បទបញ្ញត្តិទាំងនេះដែលសេចក្តី សម្រេចលើកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយផ្អែក²¹ អនុញ្ញាតឱ្យអង្គជំនុំជម្រះស្វែងរកការណែនាំនៅ ក្នុងវិធាននីតិវិធីដែលបង្កើតឡើងនៅកម្រិតអន្តរជាតិ។ យន្តការដែលចែងនៅក្នុងសេចក្តី សម្រេចលើកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយនៅមិនសមស្របតាមនីតិវិធីនេះទេ។ អាស្រ័យហេតុ នេះ អង្គជំនុំជម្រះគប្បីប្រតិបត្តិហួសពីដែនកំណត់នៃយុត្តាធិការរបស់ខ្លួននៅក្នុងការអនុវត្តវា ។

១១. ទីពីរយន្តការដែលបង្កើតឡើងដោយអង្គជំនុំជម្រះ គឺមិនសមស្របតាមលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃសិទ្ធិ ទទួលបានការជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌ ហើយហេតុដូច្នោះ មិនសមស្របជាមួយមាត្រា៣៣ថ្មី នៃច្បាប់បង្កើត អវតក²²។ នៅក្នុងចំណុចនេះ សេចក្តីសម្រេចលើកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ

¹⁸ សេចក្តីសម្រេចលើកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយនៅកថាខណ្ឌ២៥ ។
¹⁹ សេចក្តីសម្រេចលើកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយនៅកថាខណ្ឌ២៩ ។
²⁰ កិច្ចព្រមព្រៀង មាត្រា១២(១)។ (នីតិវិធីត្រូវសមស្របជាមួយច្បាប់កម្ពុជា) ។ មាត្រា ៣៣ថ្មី នៃច្បាប់បង្កើត អវតក (ការជំនុំជម្រះត្រូវធ្វើឡើងទៅតាមនីតិវិធីដែលនៅជាធរមាន)។
²¹ សេចក្តីសម្រេចលើកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយនៅអក្សរក្នុងលេខយោង៣៧ ។
²² ច្បាប់ អវតក មាត្រា៣៣ថ្មី (អវតក ត្រូវអនុវត្តយុត្តាធិការរបស់ខ្លួនសមស្របតាមបទដ្ឋានយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ ភាពត្រឹម ត្រូវ និងដំណើរការសមស្របនៃច្បាប់ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ១៤ និង១៥ នៃអនុសញ្ញាអន្តរជាតិឆ្នាំ១៩៦៦ ស្តីពីសិទ្ធិ ពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ។ សូមមើលផងដែរ រឿងក្តី *Dimar Sibgatullin v. Russia*, ECiHR ពាក្យបណ្តឹងលេខ 1413/05 “សាលាក្រម” ចុះថ្ងៃ២៤ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១២ នៅកថាខណ្ឌ៥៧ (ជនជាប់ចោទមានសិទ្ធិ “ត្រួតពិនិត្យទៅតាម របៀបដែលសាក្សីត្រូវបានស្តាប់ចម្លើយដោយអ្នកស៊ើបអង្កេត និង វាយតម្លៃភាពជឿទុកចិត្តនៃអ្នកចោទប្រកាន់ប្រឆាំងនឹង រូបគាត់)។

សំអាងច្បាប់ពីប្រភពជាច្រើន រួមទាំង ICCPR តុលាការសិទ្ធិមនុស្សអឺរ៉ុប និងតុលាការមិនអចិន្ត្រៃយ៍នានា²³។ អង្គជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា ICCPR ធានាជនជាប់ចោទនូវ “ឱកាសដាក់សំនួរ និងជំទាស់សាក្សីប្រឆាំងរូបគាត់នៅដំណាក់កាលមួយចំនួននៃកិច្ចដំណើរនីតិវិធី²⁴។ ឱកាសនោះត្រូវបានបដិសេធក្នុងអំឡុងពេលស៊ើបអង្កេតសម្រាប់មូលហេតុយ៉ាងច្បាស់ថាការតទល់នឹងនឹងមាននៅសវនាការ:

បើទោះបីការតទល់នៅដំណាក់កាលនេះនៃនីតិវិធីឆ្លើយតបទៅនឹងសិទ្ធិជាមូលដ្ឋានរបស់ជនជាប់ចោទដើម្បីពិនិត្យ ឬបានពិនិត្យសាក្សីប្រឆាំងនឹងគាត់ ដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា១៤(ង) នៃ [ICCPR] ក៏ពុំមានសិទ្ធិដាច់ខាតដើម្បីធ្វើការតទល់បែបនេះនៅដំណាក់ស៊ើបអង្កេតដែរ។ សម្រាប់មូលហេតុនេះ វិធាន ៨៣(៣) ទទួលស្គាល់សិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទដើម្បីពិនិត្យនៅដំណាក់ជំនុំជម្រះសាក្សីប្រឆាំងនឹងគាត់ដែលគាត់មិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យតទល់ក្នុងអំឡុងពេលស៊ើបអង្កេត។ ហេតុដូច្នោះ ដោយពិចារណាលើកិច្ចនីតិវិធីទាំងមូល នីតិវិធីធានាឱ្យគោរពយ៉ាងពេញលេញចំពោះលក្ខខណ្ឌតម្រូវនៅក្នុង ICCPR²⁵។

១២. យុត្តាធិការតុលាការសិទ្ធិមនុស្សអឺរ៉ុបដែលអង្គជំនុំជម្រះលើកមកសំអាងនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចលើកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ មានបំណងថាសិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទដើម្បីតទល់សាក្សីពិសេសណាមួយ ត្រូវកំណត់ឡើងដោយសារសំខាន់នៃភស្តុតាងចំពោះរឿងក្តីទាំងមូល និង

²³ សេចក្តីសម្រេចលើកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយនៅអក្សរក្នុងលេខយោង១៩ ។
²⁴ សេចក្តីសម្រេចលើកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយនៅអក្សរក្នុងលេខយោង១៩ ។
²⁵ ឯកសារ A-110/1 អនុស្សរណៈពីសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ចុះថ្ងៃទី១០ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៨ ERN 00157729-00157730, p. 2 (បញ្ជាក់បន្ថែម)។ ចាប់តាំងពីដំណាក់កាលដំបូងនៃកិច្ចស៊ើបអង្កេត មេធាវីការពារក្តីស្វែងរកការតំណាងនៅពេលយកចម្លើយ និងបានជំទាស់ច្រើនលើកច្រើនសារ និងខ្លាំងៗអំពីភាពខ្លះចន្លោះនៅក្នុងវិធីសាស្ត្រស៊ើបអង្កេត។ សូមមើលឯកសារលេខ A-110 លិខិត: កម្មវត្ថុ: “កិច្ចដំណើរការស៊ើបអង្កេត” ចុះថ្ងៃទី២០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៧, ERN 00157351-00157352 ។ ឯកសារ D-171/2 “ការជូនដំណឹងនៃសំណើរួមចំពោះសំណើលើកទីបីរបស់ អៀង ធីរិទ្ធសំបើកកិច្ចស៊ើបអង្កេត” ចុះថ្ងៃទី៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៩, ERN 00337488-00337489 ។ ឯកសារ E-234/2 “ការជូនដំណឹងនៃសំណើរួមចំពោះសំណើ E-234 របស់ អៀង សារី” ចុះថ្ងៃទី២ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១២ ERN 00858861-00858876 នៅក្នុងអក្សរក្នុងលេខយោង១៧។

វិសាលភាពដែលវាត្រូវបានផ្អែកដោយតុលាការ²⁶។ នីតិវិធីនៅដែលជាធរមាននៅតុលាការមិនអចិន្ត្រៃយ៍ផ្តល់ឱ្យជនជាប់ចោទនូវឱកាសបង្កើតករណីនោះយ៉ាងច្បាស់៖ ស្នើសុំឱ្យតុលាការថាសារៈសំខាន់របស់ភស្តុតាង មានទំហំធំធេងណាស់ដែលអនុញ្ញាតឱ្យទទួលយកដោយពុំចាំបាច់ការផ្តល់សក្ខីកម្មផ្ទាល់មាត់²⁷។ តាមពិតដួងដែលសហព្រះរាជអាជ្ញាបាន កត់សម្គាល់អង្វើង តុលាការមិនអចិន្ត្រៃយ៍នានាសំអាងតុលាការអឺរ៉ុបនៅក្នុងការបង្កើតយន្តការនីតិវិធីរបស់ពួកគេ²⁸។ ហេតុដូច្នោះ យន្តការនោះបង្ហាញខ្លឹមសារនៃសិទ្ធិជាសារវ័ន្ត ដើម្បីតទល់នៅក្នុងបរិបទការជំនុំជម្រះលើបទឧក្រិដ្ឋធំ ។

១៣. ទីបី ពិចារណាលើចរិតលក្ខណៈឥតលំអៀងនៃកិច្ចស៊ើបសួរ ពុំមានមូលដ្ឋានដែលត្រូវដាក់ចេញពីច្បាប់របស់តុលាការមិនអចិន្ត្រៃយ៍²⁹ ។ ប្រព័ន្ធច្បាប់បារាំងដែលនីតិវិធីកម្ពុជាទាញយកធានាសិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទក្នុងការតទល់សាក្សីនៅដំណាក់ស៊ើបសួរ³⁰។

²⁶ រឿងក្តី *Delta v. France*, ECtHR, ពាក្យបណ្តឹងលេខ 11144/85 “សាលក្រម” ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩០ នៅកថាខណ្ឌ៣៧ (ការរំលោភមាត្រា ៦(៣) របស់តុលាការសិទ្ធិមនុស្សអឺរ៉ុប ដោយសារតុលាការផ្អែកលើកំណត់ស្តាប់ចម្លើយសាក្សី ដែលត្រូវបានស្នើឱ្យចូលខ្លួនដោយមេធាវីការពារក្តី ប៉ុន្តែត្រូវបានបដិសេធ) ។ រឿងក្តី *Unterperntinger v. Austria*, ECtHR, ពាក្យបណ្តឹងលេខ 9120/80 “សាលក្រម” ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៨៦ នៅកថាខណ្ឌ 32-33 (បើទោះបីកំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍មិនត្រឹមតែបង្កើតបានជាភស្តុតាងនៅចំពោះមុខតុលាការទេ តែការវិនិច្ឆ័យទោសផ្អែកជា “សំខាន់” ទៅលើកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយជាលាយលក្ខណ៍អក្សររបស់សាក្សី ដែលជនជាប់ចោទបន្តនេះមិនត្រូវបាន អនុញ្ញាតឱ្យពិនិត្យទៀតផង) ។ រឿងក្តី *A.S. v. Finland*, ECtHR, “ពាក្យបណ្តឹងលេខ 40156/07 “សាលក្រម” ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១០ កថាខណ្ឌ 48-75 (ភស្តុតាងដែលធម្មតាត្រូវតែបានផ្តល់ក្នុងដំណាក់កាលកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី បើទោះបី “វិធានការជាក់លាក់មួយចំនួន” ចាំបាច់ដើម្បីការពារជនរងគ្រោះជាកុមារ នៅក្នុងករណីនេះពុំមានភស្តុតាងផ្ទាល់ ក្រៅពីភស្តុតាងជាក់លាក់ហេតុ ដែលជនជាប់ចោទមិនអាចតទល់បាន) ។

²⁷ សូមមើលចម្លើយតបបឋម នៅកថាខណ្ឌ 12-13 ។

²⁸ សូមមើលសំណើដើមរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញានៅកថាខណ្ឌ១១ ។

²⁹ សូមមើលសំណើដើមរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញានៅកថាខណ្ឌ៣១-៣២ (លើកឡើងថាអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងគប្បីពិចារណាលើចរិតលក្ខណៈនៃដំណើរការនីតិវិធីក្នុងច្បាប់ civil law ដែលថាការស៊ើបសួរត្រូវឥតលំអៀង)។ ពិចារណាការពិចារណាទាំងនេះមិនពាក់ព័ន្ធនឹងកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយណាមួយ ដែលមិនត្រូវបានធ្វើឡើងដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតឡើយ ។

³⁰ សូមមើល Code de Procédure Pénale, Art. 120 (“Le juge d’instruction dirige les interrogatoires, confrontations et auditions. Le procureur de la République et les avocats des parties et du témoin assisté

សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ដែលទាំងពីរនាក់មានពូជពង្សពីច្បាប់ច្បាប់ civil law បានបដិសេធសិទ្ធិក្នុងការទទួលបានសិទ្ធិដាច់ខាតក្នុងការតម្រូវនៅដំណាក់កាលជំនុំជម្រះ ជាបទដ្ឋានខ្ពស់ជាងបទដ្ឋានដែលអនុវត្តនៅតុលាការមិនអចិន្ត្រៃយ៍នានា។

iii- អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងទទួលបានធនានុសិទ្ធិយ៉ាងច្រើនអនុលោមតាមសេចក្តីសម្រេចលើកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ

១៤. សេចក្តីសម្រេចលើកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយណែនាំថា បន្ទាប់ពីអង្គជំនុំជម្រះសន្និដ្ឋានថាកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយជាលាយអក្ខរណ៍អក្សរមិនមានភស្តុតាងនៃអំពើ និងសកម្មភាពរបស់ជនជាប់ចោទ ជាបន្ទាប់អង្គជំនុំជម្រះសម្រេចលើការអនុវត្តធនានុសិទ្ធិរបស់ខ្លួនថា តើអង្គជំនុំជម្រះត្រូវតែទទួលយក³¹។ ការពិចារណាទាំងអស់ដែលសំអាងនៅក្នុងចម្លើយតបបឋម គឺពាក់ព័ន្ធនឹងការពិភាក្សានោះ ហើយអាចបង្កើតជាមូលដ្ឋានត្រឹមត្រូវនៃការសម្រេចមិនទទួលយកកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយជាភស្តុតាង³²។

ខ. កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយជាន់គ្នាដែលមិនចាំបាច់ មិនទទួលយក

១៥. ក្រុមមេធាវីស្របគ្នាជាមួយក្រុមមេធាវីការពារក្តី ខៀវ សំផន ថាអង្គជំនុំជម្រះមានសិទ្ធិបដិសេធកំណត់ហេតុជាលាយអក្ខរណ៍អក្សរនៅពេលដែលភស្តុតាងនៅក្នុងកំណត់ហេតុស្តាប់

---

peuvent poser des questions ou présenter de brèves observations.’), Art. 82.1 (‘Les parties peuvent, au cours de l’information, saisir le juge d’instruction d’une demande écrite et motivée tendant à ce qu’il soit procédé à leur audition ou à leur interrogatoire, à l’audition d’un témoin, à une confrontation ou à un transport sur les lieux, à ce qu’il soit ordonné la production par l’une d’entre elles d’une pièce utile à l’information, ou à ce qu’il soit procédé à tous autres actes qui leur paraissent nécessaires à la manifestation de la vérité.’)។

³¹ សេចក្តីសម្រេចលើកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយនៅអក្សរក្នុងលេខយោង២៤ ។

³² រឿងក្តីរដ្ឋអាជ្ញា *Galic*, IT-98-29-AR73.2, “សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងបន្ទាន់បង្ខំទាក់ទងនឹងវិធាន២២ស្ទួន(គ) ចុះថ្ងៃទី៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ នៅកថាខណ្ឌ១៣ ។ រឿងក្តីរដ្ឋអាជ្ញាតទល់ *Brdjanin and Talic*, IT-99-36-T, “អត្ថបទសាធារណៈនៃសេចក្តីសម្រេចសម្ងាត់ស្តីពីការទទួលយកភស្តុតាងតាមវិធាន២២ស្ទួន ចុះថ្ងៃទី១ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០២, ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០២ កថាខណ្ឌ១៤ ។ រឿងក្តីរដ្ឋអាជ្ញាតទល់ *Bagosara et a.*, ICTR-98-41-T “សេចក្តីសម្រេចលើពាក្យសុំទទួលយកជាភស្តុតាងកំណត់ហេតុជាលាយអក្សរនៅក្រោមវិធាន២២ស្ទួន” ចុះថ្ងៃទី៩ ខែមិនា ឆ្នាំ២០០៤ នៅកថាខណ្ឌ១៤ ។

ចម្លើយ “ត្រួតគ្នាដោយមិនចាំបាច់ទៅលើកំណត់ហេតុដទៃទៀត ឬភស្តុតាងដទៃទៀតនៅ ចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះ³³។ អនុលោមតាមអង្គជំនុំជម្រះនៅក្នុងករណី *Blagojevic* អង្គជំនុំ ជម្រះ “អាចបដិសេធភស្តុតាង ប្រសិនបើតម្លៃភរវិនិយោគសំខាន់ជាងសេចក្តីត្រូវការការ ជំនុំ ជម្រះដោយយុត្តិធម៌”³⁴។ ការវិភាគលើលក្ខណៈពិសេសរបស់វិធាន៩២ស្ទួន ត្រូវបានទទួល យកដោយអង្គជំនុំជម្រះនៅតុលាការ ICTR³⁵។

III. អំណះអំណាង

ក. ការជំទាស់នេះធ្វើឡើងទាន់ពេលវេលា

១៦. អង្គជំនុំជម្រះកំណត់កាលបរិច្ឆេទមិនឱ្យហួសពីថ្ងៃទី ២៦ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៣ សម្រាប់ការ ជំទាស់ទៅលើឯកសារទាំងឡាយដែលត្រូវបានទទួលយកអនុលោមតាមសេចក្តីសម្រេចលើ កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយត³⁶។ អាស្រ័យហេតុនេះ ការជំទាស់នេះត្រូវបានដាក់ទាន់ពេល វេលា ។

ខ. កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយភាគច្រើនដែលដាក់ដោយសហព្រះរាជអាជ្ញា មិនអាចទទួល យកជាភស្តុតាងឡើយ

³³ ការជំទាស់របស់ ខៀវ សំផន នៅកថាខណ្ឌ (លើកមកសំអាងករណីរដ្ឋអាជ្ញាតទល់ *Krajisnik*, IT-00-39-T, “ដីកា សម្រេចទាក់ទងនឹងសំណើរបស់ព្រះរាជអាជ្ញា សុំទទួលយកភស្តុតាងអនុលោមតាមវិធាន៩២ស្ទួន” ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១២ នៅទំព័រ២)។

³⁴ *ករណីរដ្ឋអាជ្ញាតទល់ Blagojevic and Jokic*, IT-02-60-T, “សេចក្តីសម្រេចលើកទីមួយលើញត្តិរបស់ព្រះរាជអាជ្ញាសុំ ទទួលយកកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ និងសក្ខីកម្មមុនៗអនុលោមតាមវិធាន៩២ស្ទួន” ចុះថ្ងៃទី១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១២ នៅកថាខណ្ឌ២០ ។

³⁵ *ករណីរដ្ឋអាជ្ញាតទល់ Bagosara et al.*, ICTR-98-41-T, “សេចក្តីសម្រេចលើញត្តិរបស់ព្រះរាជអាជ្ញាសុំទទួល ប្រតិចារិតនៅក្រោមវិធាន៩២ស្ទួន” ចុះថ្ងៃទី២១ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០២០០៤ នៅកថាខណ្ឌ១០ ។ *ករណីរដ្ឋអាជ្ញាតទល់ Rukundo*, ICTR-2001-70-T, “សេចក្តីសម្រេចលើញត្តិរបស់មេធាវីការពារក្តីសុំបង្ហាញសាក្សីបន្ថែម និងសំណុំឯកសារ ភស្តុតាងនៅមុនការបិទករណី” ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៧ នៅកថាខណ្ឌ១២ ។

³⁶ អនុស្សរណៈខែតុលា កថាខណ្ឌ១៤ ។

i. សហព្រះរាជអាជ្ញាខកខានមិនបានផ្តល់ឱ្យទាន់ពេលវេលា និងកាត់បន្ថយឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ នូវចំនួនកំណត់ហេតុដែលខ្លួនបានដាក់

១៧. នៅមុនរៀបរាប់អំពីប្រភេទនៃការជំទាស់ មេធាវីការពារក្តីកត់សម្គាល់ថាកំណត់ហេតុស្តាប់ ចម្លើយក្នុងចំនួនដ៏ច្រើនដែលដាក់ដោយសហព្រះរាជអាជ្ញា នៅតែមិនអាចគ្រប់គ្រងបាន ។ ដូចដែលមេធាវីការពារក្តីកត់សម្គាល់នៅចម្លើយតបបឋម ពីមួយពេលទៅមួយពេល កំណត់ ហេតុស្តាប់ចម្លើយដ៏ច្រើនដែលដាក់ដោយសហព្រះរាជអាជ្ញា ត្រូវបានគេមើលឃើញមិនសូវ សំខាន់ ដែលសារណាតាមវិធាន៩២ស្ទួនមិនដែលដាក់នៅតុលាការអន្តរជាតិទេ³⁷ ។ បើទោះបី មានឱកាសជាច្រើនដើម្បីកាត់បន្ថយចំនួនកំណត់ហេតុទាំងនេះ សហព្រះរាជអាជ្ញាមិនបានធ្វើ ឱ្យទាន់ពេលវេលា ឬកាត់បន្ថយឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ឡើយ ។

១៨. នៅ មេសា ឆ្នាំ ២០១១ សហព្រះរាជអាជ្ញាស្វែងរកឱ្យទទួលយកជាភស្តុតាងនូវកំណត់ហេតុ ស្តាប់ចម្លើយសាក្សី និងពាក្យបណ្តឹងចំនួន ១៨២៩ ទាក់ទងនឹងករណី០០២ទាំងស្រុង³⁸។ នៅថ្ងៃទី ២០ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១២ អង្គជំនុំជម្រះនេះណែនាំភាគីបញ្ជីសការស្វែងរកការ ដាក់សម្ភារៈក្នុងបរិមាណច្រើន ឬសម្ភារៈជាន់គ្នា” ហើយហេតុដូច្នោះ ណែនាំឱ្យកាត់បន្ថយចំនួន កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយដែលមានដាក់ជាភស្តុតាង³⁹។ តែសហព្រះរាជអាជ្ញានៅតែបន្ត ស្វែងរកដាក់កំណត់ហេតុជាង ១៥៨២ ឬ ៨៦% នៃបរិមាណភស្តុតាងសរុបរបស់ពួកគេ ទាក់ទងនឹងករណី០០២/០១ តែឯកឯង⁴⁰។ អង្គជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់នៅខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១២

³⁷ ចម្លើយតបបឋមនៅកថាខណ្ឌ៣ ។

³⁸ សំណើដើមរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញានៅកថាខណ្ឌ២។

³⁹ សេចក្តីសម្រេចលើកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ នៅកថាខណ្ឌ៣៥។

⁴⁰ ឯកសារ E-96/8.2 “ឧបសម្ព័ន្ធ I-កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សី: ភស្តុតាងគាំទ្រ” ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១២ ERN 00859386-00859406 (ចុះឈ្មោះសាក្សី១៧៧នាក់ ដែលកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយរបស់ពួកគេ ត្រូវបានដាក់ សម្រាប់ស្វែងរកឱ្យទទួលយកជាភស្តុតាង) ។ ឯកសារ E-208/2.3 “ឧបសម្ព័ន្ធ III” ចុះថ្ងៃទី៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១២ ERN 00822498-00822499 (ចុះបញ្ជីសាក្សី៥១នាក់ ដែលកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយរបស់ពួកគេ ត្រូវបានដាក់សម្រាប់ឱ្យ ទទួលយកជាភស្តុតាង)។

ថាសហព្រះរាជអាជ្ញាមិនកាត់បន្ថយឱ្យបានច្រើននូវចំនួនកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយដែលបានដាក់ឡើយ “បើទោះបីត្រូវបានស្នើសុំឱ្យកាត់បន្ថយក៏ដោយ”⁴¹ ។

១៩. នៅពេលខែ មករា ដល់ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៣ សហព្រះរាជអាជ្ញាធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពដល់ភាគីអំពីកិច្ចប្រឹងប្រែងដែលកំពុងបន្តធ្វើដើម្បីកាត់បន្ថយបញ្ជីនៃកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយនោះ ដោយបានបង្ហាញថាកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយស្ទើរនឹង ៤០% ឬអាចច្រើនជាងនេះ អាចនឹងដកចេញ⁴²។ សហព្រះរាជអាជ្ញារងអន្តរជាតិបានកត់សម្គាល់ថាការកាត់បន្ថយកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយនេះ នឹង “កាត់បន្ថយជាច្រើននូវបន្ទុកការងារសម្រាប់ភាគីទាំងអស់នៅក្នុងការពិនិត្យកំណត់ហេតុទាំងនេះ និងរៀបចំការជំទាស់ប្រឆាំងនឹងកំណត់ហេតុស្តាប់ណាមួយ”⁴³។ ភ្លាមៗបន្ទាប់ពី អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលមោឃភាពសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងក្នុង ការបំបែកការជំនុំជម្រះករណី០០២ សហព្រះរាជអាជ្ញាស្នើឱ្យពន្យារកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ដែលរៀបរាប់នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចលើកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ និងអនុស្សរណៈខែតុលា⁴⁴ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបដិសេធ⁴⁵។ តែសហព្រះរាជអាជ្ញាជ្រើសរើសមិនបានដាក់បញ្ជី ដែលបានកែសម្រួលរហូតដល់ថ្ងៃទី ១០ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៣⁴⁶។ បើទោះបីជាបញ្ជីនោះមានកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយតែ១.០៤០ ក៏កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយជាច្រើននៅតែមានភាពពាក់ព័ន្ធតិចតួច ឬមិនមានភាពពាក់ព័ន្ធចំពោះដំណើរការនីតិវិធី⁴⁷។

ii- ភស្តុតាងនៅក្រៅវិសាលភាពនៃករណី០០២/០១ មិនអាចទទួលយកឡើយ

២០. កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយមួយចំនួនដែលបានដាក់កំពុងភស្តុតាងពីទឹកភ្លើងប្រព័ន្ធ បទល្មើស គឺហួសពីវិសាលភាពនៃករណី០០២/០១។ ដោយសារផលពិបាកដើម្បីធានាសិទ្ធិ

⁴¹ អនុស្សរណៈខែតុលា កថាខណ្ឌ៩ ។
⁴² សារអ៊ីមែលពីលោក Bill Smith ទៅកាន់ភាគី ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៣។
⁴³ សារអ៊ីមែលពីលោក Bill Smith ទៅកាន់ភាគី ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៣។
⁴⁴ សារអ៊ីមែលពីលោក Bill Smith ទៅកាន់ភាគី ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៣។
⁴⁵ សារអ៊ីមែលពី Susan Lamb ទៅកាន់ភាគី ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៣។
⁴⁶ សំណើចុងក្រោយរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា នៅកថាខណ្ឌ២,៤។
⁴⁷ សូមមើលកថាខណ្ឌ 20-33 ខាងក្រោម ។

ទទួលការជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌ មានទម្ងន់ជាងតម្លៃភរនីយភាពដ៏កម្រិតរបស់កំណត់ហេតុ
ស្តាប់ចម្លើយក្នុងចំនួនច្រើនបែបនេះ។ ហេតុដូច្នេះកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយទាំងអស់មិនអាច
ទទួលបានឡើយ។

កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយមានភាពពាក់ព័ន្ធកម្រិត

២១. ជាយូរមកហើយអង្គជំនុំជម្រះកម្រិតការផ្តល់សក្ខីកម្មផ្ទាល់មាត់នៅតុលាការក្នុងកម្រិតតែវិសាល
ភាពនៃករណី០០២/០១ ប៉ុណ្ណោះ^{៤៨}។ ភស្តុតាងពីអង្គហេតុនៅក្រៅវិសាលភាព ត្រូវបានអនុ
ញ្ញាតតែក្នុងករណីដែលពាក់ព័ន្ធនឹងរចនាសម្ព័ន្ធរដ្ឋបាល ឬ រចនាសម្ព័ន្ធយោធាប៉ុណ្ណោះ^{៤៩}។
ផ្ទុយពីការអះអាងរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា^{៥០} អង្គជំនុំជម្រះមិនដាក់បញ្ចូលយ៉ាងច្បាស់នូវ
គោលនយោបាយនានាដែលនៅក្រៅពីវិសាលភាពនៃករណី០០២/០១ ពីការជំនុំជម្រះនេះ^{៥១}។

^{៤៨} ឯកសារ E-145 “អនុស្សរណៈរបស់អង្គជំនុំជម្រះ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១១ ERN 00756549-00756551, pp. 2-3 ។ សូមមើលផងដែរ ឧទាហរណ៍ឯកសារ E-172/10 អនុស្សរណៈពីអង្គជំនុំជម្រះ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែមិនា ឆ្នាំ២០១២ ERN 00793936 (កំណត់ពីវិសាលភាពនៃការផ្តល់សក្ខីកម្មផ្ទាល់មាត់ចំពោះសាក្សីជាក់លាក់) ។ឯកសារ E-172/27 អនុស្សរណៈពីអង្គជំនុំជម្រះ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១២ ERN 00816394-0081635 (ស្រដៀងគ្នា)។ ឯកសារ E-1/173.1 ប្រតិចារិតសវនាការ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៣ ERN 00890050-00890119, p. 22:7-11 (សហព្រះរាជ អាជ្ញាកត់សម្គាល់ថា ស្តាប់សក្ខីកម្មនៅក្រៅវិសាលភាពករណី០០២/០១ កំហិតត្រឹមតែសាក្សីជាក់លាក់មួយចំនួនទេ)។

^{៤៩} សូមមើលឧទាហរណ៍ ឯកសារ E-1/177.1 “ប្រតិចារិតសវនាការ ចុះថ្ងៃទី៨ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៣ ERN 00899302-00899397, pp. 19:13-21:13 (ការជំទាស់ចំពោះសំនួរនានាក្រៅវិសាលភាពមិនអនុញ្ញាត ដោយសារតែពាក់ព័ន្ធនឹង រចនាសម្ព័ន្ធ) ។ ឯកសារ E-1/159.1 “ប្រតិចារិតសវនាការ ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៣ ERN 00879818-00879927, pp. 91:22-93:9 (ស្រដៀងគ្នា)។ ឯកសារ E-1/150.1 “ប្រតិចារិតសវនាការ ចុះថ្ងៃទី៧ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១២ ERN 00870086-00870205, pp 1:23-2:5 (ប្រធានរំលឹកដល់ភាគីឱ្យសួរសំនួរតែគោលនយោបាយអំពីការផ្លាស់ទីប្រជាជន និង រចនាសម្ព័ន្ធ) ។ ឯកសារ E-1/35.1 “ប្រតិចារិតសវនាការ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែមករា ឆ្នាំ២០១២ ERN 00775428-00775523, pp. 59:13-19 (មេធាវីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីកត់សម្គាល់ថា សំនួរអនុញ្ញាតតែគោលបង្កើតរចនាសម្ព័ន្ធ)។

^{៥០} សំណើចុងក្រោយរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា នៅកថាខណ្ឌ២៩។

^{៥១} ឯកសារ E-124/7.3 “ឧបសម្ព័ន្ធ” ERN 00852356-00852358, points 1(vii) (កម្រិតតែគោលនយោបាយ JCE ចំពោះតែការផ្លាស់ទីលំនៅប្រជាជននៅដំណាក់កាលទី១ និងទី២ និងការដោមត្រីសាធារណៈខ្មែរ), ៣(ក)(កម្រិតការចូលរួមនៅ ក្នុងផែនការរួមចំពោះតែការផ្លាស់ទីលំនៅប្រជាជននៅដំណាក់កាលទី១ និងដំណាក់កាលទី២ និងការដោមត្រី សាធារណៈខ្មែរ)។

ការដាក់កម្រិតនេះអាចអនុវត្តដោយសមហេតុផលចំពោះចំនួនកំណត់ហេតុលាយលក្ខណ៍ក្នុង ចំនួនដ៏ច្រើន ដែលជាបឋមត្រូវបានដាក់ដើម្បីបញ្ជាក់គាំទ្រដល់ការផ្តល់សក្ខីកម្មផ្ទាល់មាត់⁵²។

២២. វាច្បាស់ណាស់ជាសំណើរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា និងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី សុំដាក់កំណត់ ហេតុស្តាប់ចម្លើយធ្វើហួស ពីដែនកំណត់នៃភាពពាក់ព័ន្ធរបស់កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយទាំង នេះ ដែលកំណត់ដោយអង្គ ជំនុំជម្រះ។ ទើបតែពីសប្តាហ៍កន្លងទៅនេះទេ សហព្រះរាជ អាជ្ញាស្វែងរកឱ្យទទួលយកជាភស្តុតាងនូវកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយភាគច្រើនលើសលុប នៅមុនសេចក្តីសម្រេចបំបែកដីកាដោះស្រាយ⁵³។ សំណើចុងក្រោយរបស់សហព្រះរាជ អាជ្ញាស្វែងរកការដាក់ភស្តុតាងនៃ នយោបាយទាំងប្រាំរបស់កម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ និងភស្តុ តាងពីទីតាំងប្រព្រឹត្តទាំងអស់ នៅក្នុងដីកាដោះស្រាយ⁵⁴។ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីបានស្នើ សុំឱ្យទទួលស្គាល់ភស្តុតាងស្រដៀងគ្នានេះដែរ⁵⁵។

២៣. តែសហព្រះរាជអាជ្ញាអះអាងថាភស្តុតាងហួសពីវិសាលភាពករណី០០២/០១ គឺជាភស្តុតាង ពាក់ព័ន្ធនឹងការបង្កើតអត្តិភាពនៃគោលនយោបាយ JCE និងការវាយប្រហារទូទៅ និងជា ប្រព័ន្ធ⁵⁶។ សហព្រះរាជអាជ្ញាបានលើកអំណះអំណាងថា អង្គហេតុនៅក្រៅវិសាលភាពនៃ ការជំនុំជម្រះបច្ចុប្បន្ន គឺពាក់ព័ន្ធ ក៏ជាភស្តុតាងប្រយោលទាក់ទងនឹង០០២/០១⁵⁷។ ពុំមាន សេចក្តីសន្និដ្ឋានណាមួយក្នុងចំណោមសេចក្តីសន្និដ្ឋានទាំងនេះលើកឡើងពីបញ្ហា ដែលមិនអនុ វត្តលើវិសាលភាពនៃការស្តាប់សក្ខីកម្មផ្ទាល់មាត់ឡើយ ហើយត្រូវតែបានទាត់ចោលជាមុន

⁵² សំណើចុងក្រោយរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា នៅកថាខណ្ឌ៣៣(ឃ) ។ សំណើបន្ថែមរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញានៅកថា ខណ្ឌ៣៨(ខ)។

⁵³ សូមមើលកថាខណ្ឌ១៨ ខាងលើ ។

⁵⁴ សូមមើលឯកសារ E-278.2 “ការពិនិត្យឡើងវិញនៃឧបសម្ព័ន្ធដែលបានកែប្រែ ១២ និង១៣ ចុះថ្ងៃទី១០ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៣ ERN 00897842-00897845 ។

⁵⁵ ឯកសារលេខ E-223/2/7.2, “ឧបសម្ព័ន្ធ ១” ថ្ងៃទី ៤ មីនា ឆ្នាំ ២០១៣ ERN 00892301-00892487 ។

⁵⁶ សំណើបន្ថែមរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា នៅកថាខណ្ឌ១២។

⁵⁷ សំណើដើមរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា នៅកថាខណ្ឌ៣០-៣៤ ។

ដោយវិធានដែលនៅជាធរមានទាក់ទងនឹងវិសាលភាពនៃការផ្តល់សក្ខីកម្មផ្ទាល់មាត់នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះនេះ⁵⁸។

កំណត់ហេតុហេតុស្តាប់ចម្លើយដែលមិនជាន់គ្នាទៅលើសក្ខីកម្មផ្ទាល់មាត់

២៤. ដូចដែលអង្គជំនុំជម្រះបានទទួលស្គាល់ហើយថា តុលាការត្រូវពិចារណាលក្ខណៈត្រួតគ្នានៃកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សីទៅនឹង សក្ខីកម្មផ្ទាល់ក្នុងសវនាការ⁵⁹។ សហព្រះរាជអាជ្ញាបង្ហាញសក្ខីកម្មមួយចំនួនដូចនេះទាក់ទងនឹងប្រភេទជាក់លាក់លើអង្គហេតុនៅក្រៅវិសាលភាព ០០២/០១ នៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធភ្ជាប់ជាមួយសំណើបន្ថែមរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាសុំទទួលយកភស្តុតាង។ ប៉ុន្តែ ជាជម្រើសភស្តុតាងនោះមិនពាក់ព័ន្ធ ផ្ទុយពី និងមិនសមស្របដោយផ្ទាល់ជាមួយនឹងការចោទប្រកាន់នៅក្នុងដីកាដោះស្រាយ។

២៥. *ការកំណត់គោលដៅវាយប្រហារលើពុទ្ធសាសនិក(ឧបសម្ព័ន្ធ១៣):* យុន គឹម ផ្តល់សក្ខីកម្មថា វត្តអារាមភាគច្រើន មិនត្រូវបំផ្លាញទេ⁶⁰ ហើយថាការហាមឃាត់លើពុទ្ធសាសនា គឺជាផ្នែកនៃបំរាមទូទៅមកលើការប្រតិបត្តិសាសនា⁶¹។ សៅ សារុន ផ្តល់សក្ខីកម្មថាពុំមានការប្រតិបត្តិពុទ្ធសាសនាទេ តែមិនមែនដោយសារខ្មែរក្រហមហាមឃាត់ទេ តែដោយសារទីវត្តអារាមទាំងអស់ត្រូវបានបំផ្លិចបំផ្លាញដោយការទម្លាក់គ្រាប់បែករបស់អាមេរិកាំង⁶²។ លោក ខៀវ នៅ បានផ្តល់សក្ខីកម្មថា ការប្រតិបត្តិពុទ្ធសាសនាបន្តរហូតជិតពីរឆ្នាំនៅក្រោយ ១៧ មេសា ឆ្នាំ១៩៧៥⁶³ ហើយថាព្រះសង្ឃត្រូវបានគេដោះជីពរដោយស្មោះចិត្តដោយគ្មានការប្រើកំលាំងឬបង្ខិតបង្ខំឡើយ⁶⁴។ សូ ហុង បានផ្តល់សក្ខីកម្មថា គាត់មិនដែលឃើញការធ្វើ ទណ្ឌកម្មចំពោះការបដិសេធមិនព្រមបោះបង់សាសនា ហើយថាពុទ្ធសាសនិកមិនត្រូវបានចាត់ ទុកជា

⁵⁸ សូមមើលកថាខណ្ឌ 21ខាងលើ ។

⁵⁹ សេចក្តីសម្រេចលើកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ នៅកថាខណ្ឌ២៤ ។

⁶⁰ ឯកសារ E-1/88.1 “ប្រតិចារិតសវនាការ” ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១២ ទំព័រ. 50:25-51:17 ។

⁶¹ ឯកសារ E-1/88.1 “ប្រតិចារិតសវនាការ” ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១២ ទំព័រ. 54:24-55:6 ។

⁶² ឯកសារ E-1/82.1 “ប្រតិចារិតសវនាការ” ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១២ ទំព័រ 48:10-49:4។

⁶³ ឯកសារ E-1/190.1 “ប្រតិចារិតសវនាការ” ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១២ ទំព័រ 10:21-11:12 ។

⁶⁴ ឯកសារ E-1/190.1 “ប្រតិចារិតសវនាការ” ចុះថ្ងៃទី២១ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១២ ទំព័រ 13:23-14:25 ។

សត្រូវដែរ ហើយថាព្រះសង្ឃត្រូវបានគេដោះដីពរដោយស្មោះចិត្តនៅមុនឆ្នាំ១៩៧៥ ដើម្បីចូល
រួមចូលនាគស្វី⁶⁵។ នី កន បានផ្តល់សក្ខីកម្មថាវត្តអារាមនៅទូទាំងប្រទេសត្រូវបានបំផ្លាញ
ដោយការទម្លាក់គ្រាប់បែកពីអាកាស ដែលជំរុញឱ្យព្រះសង្ឃចូលរួមចូលនាគស្វី។ គាត់ “មិន
បានឮ ឬឃើញបំរាមណាមួយ -ការហាមឃាត់” ទាក់ទងនឹងការ ប្រតិបត្តិសាសនាឡើយ”⁶⁶។

២៦. *ការកំណត់គោលដៅវាយប្រហារលើជនជាតិចាម (ឧបសម្ព័ន្ធទ១៤):* យូន គឺម ផ្តល់សក្ខីកម្មថា
គាត់មិនដែលដឹងអំពីគោលនយោបាយជាក់លាក់ទាក់ទងនឹងជនជាតិចាមហើយថាជនជាតិចា
មត្រូវបានគេប្រព្រឹត្តដូចគ្នានឹងខ្មែរទាំងអស់ដែរ⁶⁷។ ខៀវ នៅ ផ្តល់សក្ខីកម្មថាគាត់ពុំមានព័ត៌
មានអំពីគោលនយោបាយរបស់ខ្មែរក្រហមចំពោះជនជាតិចិន⁶⁸។

២៧. *ការកំណត់គោលដៅវាយប្រហារលើជនជាតិវៀតណាម (ឧបសម្ព័ន្ធទ១៥):* សៅ សារុន បាន
ថ្លែងអំពីឧបត្ថម្ភហេតុមួយដែលជនជាតិវៀតណាម ត្រូវបានដឹកជញ្ជូនត្រឡប់ទៅវៀតណាម⁶⁹
ប៉ុន្តែបានផ្តល់សក្ខីកម្មថា ពុំបានដឹងអំពីគោលនយោបាយ ឬបទបញ្ជាទេ⁷⁰។ គាត់ក៏បានផ្តល់
សក្ខីកម្មដែលថា គាត់ទទួលបានការណែនាំពីមជ្ឈឹមទៅទប់ទល់នឹងវៀតណាមនៅក្នុងបរិបទនៃ
ការឈ្លានពានរបស់វៀតណាមចូលកម្ពុជា⁷¹។ ខ្លាន ហ្វិត ផ្តល់សក្ខីកម្មថា គាត់ប្រយ័ត្ន
ប្រយ័ត្នមិនហៅវៀតណាមថាជា“យួន” ប៉ុន្តែមួយវិញទៀត ពួកគេជាសត្រូវ⁷²។ ជាញឹកញាប់

---

⁶⁵ ឯកសារ E-1/66.1 “ប្រតិចារិតសវនាការ” ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១២ ទំព័រ 29:23-30:20។
⁶⁶ ឯកសារ E-1/78.1 “ប្រតិចារិតសវនាការ” ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១២ ទំព័រ 28:2-24 ។
⁶⁷ ឯកសារ E-1/88.1 “ប្រតិចារិតសវនាការ” ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១២ ទំព័រ. 54:15-57:2 ។ ឯកសារ E-1/89.1
“ប្រតិចារិតសវនាការ” ចុះថ្ងៃទី២០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១២ ទំព័រ. 21:16-22:2 ។
⁶⁸ ឯកសារ E-1/190.1 “ប្រតិចារិតសវនាការ” ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១២ ទំព័រ 13:23-14:9។
⁶⁹ ឯកសារ E-1/82.1 “ប្រតិចារិតសវនាការ” ចុះថ្ងៃទី៦ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១២ ទំព័រ 42:17-43:7 ។
⁷⁰ ឯកសារ E-1/82.1 “ប្រតិចារិតសវនាការ” ចុះថ្ងៃទី៦ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១២ ទំព័រ 78:14-19, 84:12-85:25. ។
⁷¹ ឯកសារ E-1/84.1 “ប្រតិចារិតសវនាការ” ចុះថ្ងៃទី១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១២ ទំព័រ 7:11-22. ។ ឯកសារ E-1/85.1
“ប្រតិចារិតសវនាការ” ចុះថ្ងៃទី១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១២ ទំព័រ 56:12-57:10. ។
⁷² ឯកសារ E-1/17.1 “ប្រតិចារិតសវនាការ” ចុះថ្ងៃទី៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១២ ទំព័រ 87:19-88:17. ។

នៅដើមឆ្នាំ១៩៧៦ ឬ ១៩៧៧ រៀនណាម ត្រូវបានពិពណ៌នាថាជាសត្រូវ ពិព្រោះរៀនណាម ត្រូវបានចោទប្រកាន់ថា ចូលមកក្នុងទឹកដីកម្ពុជា⁷³។

២៨. អាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយបង្ខំ (ឧបសម្ព័ន្ធទ១៦): លោក យន់ គឹម បានផ្តល់សក្ខីកម្មថាលោកជឿថា ទាហានបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយស្ត្រីដែលមានការព្រមព្រៀងដោយគ្មានការបង្ខំ⁷⁴។ ស្រដៀងគ្នានេះដែរ លោក សៅ សារុន បានផ្តល់សក្ខីកម្មថាអាពាហ៍ពិពាហ៍ធ្វើឡើងដោយមាន ការយល់ព្រមពីក្រុមគ្រួសារ ហើយសំខាន់បំផុតនោះ គឺកូនកម្លោះនិងកូនក្រមុំត្រូវតែស្រលាញ់ គ្នាទៅវិញទៅមក⁷⁵។ CPLCL កត់សម្គាល់ឃើញថា “គាត់និយាយថាមិនមានការរៀបអាពាហ៍ ពិពាហ៍ដោយបង្ខំទេ⁷⁶”។ សេចក្តីយោងតែមួយគត់ទាក់ទងនឹងការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ក្នុងសក្ខី កម្មរបស់ ខៀវ នៅ ហាក់បីដូចជាពាក់ ព័ន្ធនឹងរឿងរ៉ាវរបស់រូបគាត់ផ្ទាល់⁷⁷។

២៩. ដូចអ្វីដែលវិធាននៃនីតិវិធី និងភស្តុតាងនៅតុលាការ ICTY និង ICTR បញ្ជាក់ច្បាស់រួចហើយ កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយជាលាយលក្ខណ៍អក្សររបស់សាក្សី អាចយកទៅបូកបញ្ចូលជាមួយ នឹងសក្ខីកម្មផ្ទាល់មាត់បានប្រសិនបើពាក់ព័ន្ធនឹង “អង្គហេតុស្រដៀងគ្នា⁷⁸”។ គ្រាន់តែការពិត មួយដែលថា កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សីពាក់ព័ន្ធនឹងអង្គហេតុទូទៅដូចគ្នានឹងសក្ខីកម្ម ផ្ទាល់មាត់របស់សក្ខីមួយចំនួនតូច គឺមិនមានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបំពេញតាមបទដ្ឋានខាង លើនោះឡើយ។ តាមពិតទៅ សហព្រះរាជអាជ្ញាបានជម្រុញឱ្យអង្គជំនុំជម្រះទទួលយកភស្តុ តាងត្រួតគ្នាដោយសារតែភស្តុតាងនោះ “គ្រាន់តែ” ផ្តល់ព័ត៌មានបន្ថែមចំពោះសក្ខីកម្មផ្ទាល់

⁷³ ដូចខាងលើ ។

⁷⁴ សូមមើលឯកសារ E-1/88.1, “ប្រតិចរិតនៃសវនាការ”, ថ្ងៃទី១៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១២, pp. 60:15-62:7; ឯកសារ E- 1/89.1, ថ្ងៃទី២០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១២, “ប្រតិចរិតនៃសវនាការ”, pp. 20:11-21:14 ។

⁷⁵ ឯកសារ E-1/82.1, “ប្រតិចរិតនៃសវនាការ”, ថ្ងៃទី១៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១២, ថ្ងៃទី៦ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១២, pp. 67:4- 72:21, ឯកសារ E-1/85.1, “ប្រតិចរិតនៃសវនាការ”, ថ្ងៃទី១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១២, pp. 28:25-29:16 ។

⁷⁶ ឯកសារ E-1/85.1, “ប្រតិចរិតនៃសវនាការ”, ថ្ងៃទី១២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១២, p. 35:1-3 ។

⁷⁷ ឯកសារ E-1/90.1, “ប្រតិចរិតនៃសវនាការ”, ថ្ងៃទី១៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១២, pp. 66:7-67:25 ។

⁷⁸ សូមមើលវិធាន ៩២ ស្ទួន(ក)(i)(a)របស់តុលាការ ICTY , វិធាន ៩២ ស្ទួន(ក)(i)(a)របស់តុលាការ ICTR ។

មាត់បានឮនៅក្នុងសវនាការតែប៉ុណ្ណោះ⁷⁹។ ប៉ុន្តែការពិតគឺមិនដូចអ្វីដែលបានអះអាងនេះឡើយ ដូច្នោះ មូលហេតុសម្រាប់ទទួលយកភស្តុតាងនេះដែរក៏ត្រូវបដិសេធចោលផងដែរ⁸⁰។

៣០. ការសង្កេតស្រដៀងគ្នានេះអាចធ្វើឡើងពាក់ព័ន្ធនឹងឧបសម្ព័ន្ធទ១០ និង១១ ចំពោះសំណើបន្ថែម របស់សហព្រះរាជអាជ្ញាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសហករណ៍ និងការដ្ឋាន និងមន្ទីរសន្តិសុខ និង វាលពិឃាត តាមលំដាប់លំដោយ ។ សហព្រះរាជអាជ្ញាក៏បានមិនបានបញ្ជាក់អំពី “អង្គ ហេតុ” ដែលសាក្សីមានឈ្មោះក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទាំងពីរនោះបានផ្តល់សក្ខីកម្ម ឬមិនបានបញ្ជាក់ថា តើកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សីដែលពួកគេសុំឱ្យទទួលយកជាភស្តុតាងនោះពាក់ព័ន្ធនឹងអង្គ ហេតុ “ស្រដៀងគ្នា” ដោយរបៀបណា⁸¹។ ដូចដែលមេធាវីការពារក្តីបានវែកញែកកាលពី លើកមុនរួចហើយ⁸² ដីកាដោះស្រាយបានពិពណ៌នាអំពីមន្ទីរសន្តិសុខ វាលពិឃាត សហករណ៍ និងការដ្ឋានជាច្រើនប្រភេទ ហើយកន្លែងនីមួយៗមានគោលបំណង វិធីសាស្ត្រ រចនាសម្ព័ន្ធបញ្ហា បណ្តាញទំនាក់ទំនងទៅកាន់មន្ទីរ ការផ្គត់ផ្គង់ស្បៀងអាហារ និងគោល នយោបាយខាងវិន័យផ្សេងៗពីគ្នា⁸³។ ដូច្នោះ ចំណុចគោលនៃទង្វើករណ៍របស់សហព្រះរាជ អាជ្ញាដែលថាកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សីនានាទាក់ទងនឹងមន្ទីរសន្តិសុខ ឬសហករណ៍ ត្រូវតែបូកបញ្ចូលក្នុងការជ្រើសរើស *បណ្តោះអាសន្ន* និងគ្មានហេតុផលសមរម្យ ចំពោះសក្ខី កម្មពាក់ព័ន្ធនឹងមន្ទីរសន្តិសុខ និងសហករណ៍ដែលអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានស្តាប់សក្ខីកម្ម ផ្ទាល់មាត់នោះ គួរតែត្រូវបានបដិសេធចោល។

ការទទួលយកចម្លើយសារភាពនឹងតម្រូវឱ្យមានការវាយតម្លៃតាមតម្រូវការជាក់លាក់

⁷⁹ សំណើដំបូងរបស់ កសត, កថាខណ្ឌទី៣៣ (គ),សំណើបន្ថែមទៀតរបស់ កសត, កថាខណ្ឌ៣៨(ខ)។
⁸⁰ សូមមើលចម្លើយតបបឋម, កថាខណ្ឌទី១៣ (គ) ដល់ (ង) (ភស្តុតាងកំពុងត្រូវបានជំទាស់ប្រឆាំងនឹង ការទទួលយកដោយមិនបានសួរដេញដោល)។
⁸¹ សូមមើលវិធាន ៩២ ស្ទួន(ក)(i)(a)របស់តុលាការ ICTY , វិធាន ៩២ ស្ទួន(ក)(i)(a)របស់តុលាការ ICTR។
⁸² ឯកសារ, E-1/172.1, “ប្រតិចរិតនៃសវនាការ”, ថ្ងៃទី២០ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១២, ERN 00889786-00889915, pp. 13:17- 14:25។
⁸³ ឯកសារ, D-427, ដីកាដោះស្រាយ, ថ្ងៃទី១៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១១, ERN 00604508-00605246,កថាខណ្ឌ៣០២ ដល់៧៣៩។

៣១. កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សីនីមួយៗតម្រូវឱ្យមានការវាយតម្លៃតាមតម្រូវការជាក់លាក់ បន្ថែមទៀតពាក់ព័ន្ធនឹងភស្តុតាង និងអំពើ និងការប្រព្រឹត្តរបស់ជនជាប់ចោទ ក៏ដូចជា ភស្តុតាងទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាថាតើការចោទសួររបស់សាក្សីត្រូវតែធ្វើ ដែរឬទេ⁸⁴។ ទាំងអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង⁸⁵ និងសហព្រះរាជអាជ្ញា⁸⁶ សុទ្ធតែបានទទួលស្គាល់អំពីសារៈសំខាន់ នៃការពិភាក្សាដេញដោលតទល់គ្នានៅមុនពេលការទទួលយកកំណត់ហេតុស្តាប់ ចម្លើយសាក្សី ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ។

៣២. ប៉ុន្តែ សហព្រះរាជអាជ្ញាបានដាក់បន្ទុកដោយមិនសមហេតុផលលើមេធាវីការពារក្តីក្នុងបញ្ហា នេះទៅវិញ។ មេធាវីការពារក្តីមិនរំពឹងថាត្រូវចំណាយធនធានយ៉ាងច្រើនដើម្បីពិនិត្យមើល កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សី ជិតពីរពាន់ដោយសារតែការបញ្ជាក់ដោយផ្ទាល់របស់សហ ព្រះរាជអាជ្ញាថាកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សីទាំងនោះជាង៤០ភាគរយទំនងជាមិនពាក់ព័ន្ធ និងថាបញ្ជីសង្ខេបមួយនឹងត្រូវបង្កើតឡើងនៅពេលដ៏ខ្លីខាងមុខនេះ។ មេធាវីការពារក្តីទាំងពីរ ក្រុមបានឆ្លើយតបយ៉ាងសកម្មដើម្បីកាត់បន្ថយកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សី នៅតំណាក់

---

⁸⁴ តាមធម្មតា អង្គជំនុំជម្រះវាយតម្លៃអំពីខ្លឹមសារនៃកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយនីមួយៗដើម្បីវាយតម្លៃពីកត្តាពាក់ព័ន្ធនានា។ សូមមើលឧទាហរណ៍ រដ្ឋអាជ្ញាតទល់នឹង *Popovic et al.*, IT-05-88-T, “សេចក្តីសម្រេច លើសំណើសម្ងាត់របស់ រដ្ឋអាជ្ញាសុំឱ្យទទួលយកភស្តុតាងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ជំនួសឱ្យសក្ខីកម្មផ្ទាល់មាត់ អនុលោមតាមវិធាន៩២ ស្ទួន”, ថ្ងៃទី១២ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៦។ រឿងក្តីរដ្ឋអាជ្ញាតទល់នឹង *Haradinaj et al.*, IT-04-84bis-PT, “សេចក្តីសម្រេច លើសំណើសម្ងាត់របស់រដ្ឋអាជ្ញាសុំឱ្យទទួលយកភស្តុតាងជាប្រតិចារិត ជំនួសឱ្យសក្ខីកម្មផ្ទាល់មាត់ អនុលោមតាម វិធាន៩២ ស្ទួន”, ថ្ងៃទី២២ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១១។ តាមធម្មតាអង្គជំនុំជម្រះធ្វើការវិភាគដោយខ្លួនឯង *តាម គំនិតផ្តួចផ្តើមខ្លួនឯង* មិនបានឆ្លងកាត់ការជំទាស់ពីមេធាវីការពារក្តីឡើយ។ សូមមើលឧទាហរណ៍ រឿងក្តីរដ្ឋអាជ្ញាតទល់នឹង *Perisic*, IT-04-81-T, “សេចក្តីសម្រេចលើសំណើរបស់រដ្ឋអាជ្ញាសុំទទួលយកភស្តុតាង អនុលោម តាមវិធាន៩២ ស្ទួន”, ថ្ងៃទី២ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨, កថាខណ្ឌទី២១។

⁸⁵ អនុស្សរណៈកាលពីខែតុលា, កថាខណ្ឌទី៩, ១២។

⁸⁶ សំណើចុងក្រោយរបស់ កសព, កថាខណ្ឌ៣២។

កាលនីតិវិធីមុននេះ⁸⁷។ ប៉ុន្តែសហព្រះរាជអាជ្ញាមិនព្រមធ្វើតាមសំណើរបស់មេធាវីការពារក្តី ឡើយ រហូតដល់ថ្ងៃទី ១០ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៣។

៣៣. អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមានសិទ្ធិបដិសេធមិនទទួលយកកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សីជា លាយលក្ខណ៍អក្សរក្នុងករណីដែលតម្លៃបង្ហាញផ្លូវទៅរកការពិតនៃកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ សាក្សីនោះ មានសារៈសំខាន់តិចជាងភាពចាំបាច់ដើម្បីធានាឱ្យមានការជំនុំជម្រះមួយដោយ យុត្តិធម៌រួមទាំងសិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះឱ្យបានឆាប់រហ័សផងដែរ⁸⁸។ នៅដំណាក់កាលនេះការពិនិត្យកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សីនីមួយៗដោយអង្គជំនុំជម្រះ សាលាដំបូង និងមេធាវីការពារក្តីនឹងបង្កឱ្យមានការពន្យារពេលដែលមិនអាចទទួលយកបាន។ ម្យ៉ាងវិញទៀតការទទួលយកកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សីដោយគ្មានការពិនិត្យមើលបែប នេះនឹងរំលោភសិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទក្នុងការសួរដេញដោលសាក្សីដាក់បន្ទុកលើរូបគាត់⁸⁹។ ដោយសារតែតម្លៃភស្តុតាងដែលមានកំណត់នៃកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សីពាក់ព័ន្ធភាគ ច្រើនទៅនឹងអង្គហេតុក្រៅពីវិសាលភាពនៃសំណុំរឿង០០២/១ អង្គជំនុំជម្រះគួរតែដកកំណត់ ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សីនោះចេញទាំងស្រុង។

iii. ភស្តុតាងដែលបង្ហាញអំពីរចនាសម្ព័ន្ធទំនាក់ទំនង រចនាសម្ព័ន្ធបញ្ជា និងរចនាសម្ព័ន្ធរដ្ឋបាល គឺមិនអាចទទួលយកបាន

៣៤. អង្គជំនុំជម្រះគួរតែអនុវត្តធនានុសិទ្ធិរបស់ខ្លួន ដើម្បីបដិសេធមិនទទួលយកភស្តុតាងពីរចនា សម្ព័ន្ធ ។ ភស្តុតាងនោះមិនពាក់ព័ន្ធនឹងធាតុផ្សំនៃឧក្រិដ្ឋកម្មអន្តរជាតិ ផលប៉ះពាល់របស់ឧក្រិដ្ឋ កម្មទាំងនេះមកលើជនរងគ្រោះ ជនជាតិភាគតិច ឬភស្តុតាងនៃទឹកដីនៃឧក្រិដ្ឋកម្មឡើយ។

⁸⁷ ចម្លើយតបបឋម, ឯកសារ E-223, “សារណាគាំទ្រសំណើE221 របស់លោក អៀង សារី និងសំណើសុំឱ្យអង្គជំនុំ ជម្រះសាលា ដំបូងបង្គាប់ឱ្យសហព្រះរាជអាជ្ញាតែសម្រួលបញ្ជីកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សីជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ដែលពួកគេស្នើសុំដាក់នៅ ចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងជំនួសសក្ខីកម្មផ្ទាល់មាត់”, ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១២, ERN 00846203-00846210។

⁸⁸ សូមមើលកថាខណ្ឌ១៥, ខាងលើ។

⁸⁹ សូមមើលកថាខណ្ឌ១៦ ដល់១៣, ខាងលើ។

តាមតួនាទីរបស់ នួន ជា នៅក្នុងឋានៈក្រុមនៃបក្សកុម្មុយនិស្តកម្ពុជា និងទម្រង់នៃការទទួលខុស ដែលគាត់ត្រូវបានចោទប្រកាន់ រចនាសម្ព័ន្ធនៅក្នុងកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យលើសពី “សាវតារ” នយោបាយ ឬ យោធាទៅទៀត។ តែវាបង្កើតបានជាភស្តុតាងគោលនៃទំនាក់ទំនងរវាង នួន ជា និងឧក្រិដ្ឋកម្មដែលចោទប្រកាន់។

៣៥. មកដល់ពេលនេះសហព្រះរាជអាជ្ញាមិនបានបង្ហាញថា ភស្តុតាងដែលពួកគេស្វែងរកឱ្យទទួល យក គឺ“ត្រួតគ្នា” ជាមួយសក្ខីកម្មផ្ទាល់មាត់ដែលផ្តល់នៅសវនាការ^{៩០}។ សាក្សីចំនួនតិចបាន ផ្តល់សក្ខីកម្មថា បានដឹងដោយផ្ទាល់អំពីរចនាសម្ព័ន្ធនៃអំណាចពិតប្រាកដ ឬប្រតិបត្តិការរបស់ បក្ស ដែលផ្ទុយទៅនឹងតួនាទីផ្លូវការរបស់មេដឹកនាំជាន់ខ្ពស់។ ឧទាហរណ៍ សូត្រ ឡើង មិនដឹងអ្វីទាំងអស់ទាក់ទងនឹងតួនាទីរបស់ នួន ជា ក្រៅពីតួនាទីរបស់គាត់ជា “កម្មាភិបាល ម្នាក់”^{៩១}។ នៅពេលចោទសួរថា តើ នួន ជា “គ្រប់គ្រងប្រជាជនដោយរបៀបណា” គាត់ឆ្លើយ ថា “យើងគ្រាន់តែដឹងរឿងណាដែលយើងត្រូវដឹងតែប៉ុណ្ណោះ”^{៩២}។ គាត់មិនបានដឹងមេដឹកនាំ ណាមួយនៅថ្នាក់ខេត្ត ជួបប្រជុំជាមួយមេដឹកនាំជាន់ខ្ពស់នៅភ្នំពេញ ជួបប្រជុំនៅទីណា មេដឹកនាំមួយណានៅភ្នំពេញដែលពួកគេជួប ឬពួកគេពិភាក្សាពីរឿងអ្វីនោះទេ^{៩៣}។ ភស្តុតាង សំខាន់តែមួយគត់ដែលបញ្ជាក់ពីទំនាក់ទំនងនោះ គឺគាត់បានប្រគល់លិខិតរបស់ ឌុច និង នួន ជា ប្រាំលើកក្នុងរយៈពេលមួយខែ^{៩៤}។

^{៩០} សូមមើលសាក្សីដែលត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅក្នុងឯកសារ E-96/8.5 “ឧបសម្ព័ន្ធ៤: រចនាសម្ព័ន្ធរដ្ឋបាល (មជ្ឈឹម) ERN 00829192 ។ ឯកសារ E-96/8.7 “ឧបសម្ព័ន្ធ៥ រចនាសម្ព័ន្ធរដ្ឋបាល (ថ្នាក់ជាតិ), ERN 00829193” ។ ឯកសារ E-96/8.7 “ឧបសម្ព័ន្ធ៦ រចនាសម្ព័ន្ធទំនាក់ទំនង” ERN 00829194។ ឯកសារ E-96/8.8 “ឧបសម្ព័ន្ធ៧ រចនាសម្ព័ន្ធយោធា” ERN 00829195 ។

^{៩១} ឯកសារ E-1/64.1 “ប្រតិចារិតសវនាការ” ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១២ នៅទំព័រ 49:9-17។

^{៩២} ឯកសារ E-1/64.1 “ប្រតិចារិតសវនាការ” ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១២ នៅទំព័រ 72:4-16។

^{៩៣} ឯកសារ E-1/63.1 “ប្រតិចារិតសវនាការ” ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១២ នៅទំព័រ 53:6-54:5 ។ សូមមើលផងដែរ ឯកសារ E-1/64.1 “ប្រតិចារិតសវនាការ” ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១២ នៅទំព័រ 68:24-70:5 (ដឹងថាម្តងម្កាល នួន ជា កោះហៅប្រធានសហករណ៍ និងគណៈកម្មាធិការតំបន់មកចូលរួមវគ្គរៀនសូត្រនៅភ្នំពេញ ប៉ុន្តែមិនដឹងថា តើ នួន ជា ចាត់វិធានការដែរ ឬយ៉ាងណា ទាក់ទងនឹងពួកគេ)។

^{៩៤} ឯកសារ E-1/64.1 “ប្រតិចារិតសវនាការ” ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១២ នៅទំព័រ 13:22-21:16 ។

៣៦. សូ ហុង បានផ្តល់សក្ខីកម្មថា គាត់ពុំមានព័ត៌មានផ្ទាល់អំពីសមាជិកភាពនៃគណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍ ឬគណៈមជ្ឈឹមទេ។ គាត់មិនដឹងអ្វីទាំងអស់អំពី “ការចាត់ចែងផ្ទៃក្នុង” របស់អង្គភាពទាំងពីរនេះ និងកិច្ចប្រជុំរវាងមេដឹកនាំជាន់ខ្ពស់ក្រោយឆ្នាំ១៩៧៥ ឬ តួនាទីរបស់ នួន ជា រួមទាំងបញ្ហាទាក់ទងនឹងសន្តិសុខផងដែរ⁹⁵។ គាត់រៀបរាប់ខ្លួនថា ជា “ទាហានធម្មតា” ដែលមិនដែលចូលរួមប្រជុំរបស់គណៈមជ្ឈឹម⁹⁶ និងមិនអាចពិពណ៌នាពីរចនាសម្ព័ន្ធបក្សកុម្មុយនិស្តកម្ពុជាឡើយ⁹⁷។ នី កន ហៅ នួន ជា ថាជា “អ៊ុំថ្នាក់លើ” តែមិនដឹងអ្វីច្រើនអំពីមុខងារតួនាទី ឬ ទីតាំងដែល នួន ជា ធ្វើការទេ⁹⁸។ គាត់ជាកម្មាភិបាលថ្នាក់ទាប ហើយមិនដឹងរចនាសម្ព័ន្ធចាត់តាំងនៅថ្នាក់លើឡើយ⁹⁹។ លោក ពាន ឃាន ផ្តល់សក្ខីកម្មថា ប៉ុល ពត និង នួន ជា និងអ្នកដទៃទៀត មានវត្តមាននៅ ក-១ និង ក-៣ តែគាត់មិនដឹងពីការងាររបស់ពួកគេ និងអត្ថិភាពនៃគណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍ ឬកិច្ចប្រជុំរបស់ពួកគេទេ¹⁰⁰។ ខុច ផ្តល់សក្ខីកម្មដដែលថា តួនាទី និងការដឹងរបស់គាត់ក្នុងអំឡុងពេលកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យតែក្នុងបរិបទមន្ទីរស-២១ទេ¹⁰¹។

⁹⁵ ឯកសារ E-1/66.1 “ប្រតិចារិតសវនាការ” ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១២ នៅទំព័រ 67:17-72:16 ។ សូមផងដែរ ប្រតិចារិតខាងលើនៅទំព័រ 39: 21-40:7 (នៅមុនការដោះទីក្រុងភ្នំពេញ មិនដឹងថាតើមេដឹកនាំជាន់ខ្ពស់មួយណាមួយ អំពីតើពួកគេជួបគ្នានៅពេលណា ឬនិយាយអំពីផែនការវាយយកទីក្រុងភ្នំពេញ)។ នៅទំព័រ 47:5-11 (ស្រដៀងគ្នា)។
 ឯកសារ E-1/69.1 “ប្រតិចារិតសវនាការ” ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១២ នៅទំព័រ 3:22-4:10 (គាត់សន្មតថាមេដឹកនាំ ជាន់ខ្ពស់ដឹងកិច្ចការរាងខ្លួន ពីព្រោះបានឃើញពួកគេ តែមិនដឹងលំអិត ឬចរិតលក្ខណៈនៃកិច្ចការរបស់ពួកគេ។

⁹⁶ ឯកសារ E-1/66.1, “ប្រតិចារិតសវនាការ” ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១២ p. 72:22-25 ។

⁹⁷ ឯកសារ E-1/70.1, “ប្រតិចារិតសវនាការ” ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១២ , p. 63:6-8. ។

⁹⁸ ឯកសារ E-70/1 “ប្រតិចារិតសវនាការ” ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១២ នៅទំព័រ 72:22-25 ។

⁹⁹ ឯកសារ E- 1/78.1 “ប្រតិចារិតសវនាការ” ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១២ នៅទំព័រ 16:2-17:6 ។

¹⁰⁰ ឯកសារ E- 1/72.1 “ប្រតិចារិតសវនាការ” ចុះថ្ងៃទី ៣ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១២ នៅទំព័រ 27:18-28:7 ។

¹⁰¹ ឯកសារ E- 1/61.1 “ប្រតិចារិតសវនាការ” ចុះថ្ងៃទី ៩ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១២ ERN 00800388-00800514, pp. 1:24-2:9 (ក្នុងរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ តួនាទី ការដឹង និងការដើរហើរកម្រិតត្រឹមតែមន្ទីរស-២១) ។ ឯកសារ E- 1/51.1 “ប្រតិចារិតសវនាការ” ចុះថ្ងៃទី២០ ខែមិនា ឆ្នាំ២០១២ , ERN 00792960-00793045, pp. 42:9-43:14 (ស្រដៀងគ្នា)។ សាក្សីផ្សេងទៀតដែលផ្តល់អត្តសញ្ញាណដោយសហព្រះរាជអាជ្ញា បានផ្តល់សក្ខីកម្មស្រដៀងគ្នា។ សូមមើល ឯកសារ E- 1/78.1 p. 90:20-91:5 លុត សាគី បានផ្តល់សក្ខីកម្មថា ការដឹងរបស់គាត់អំពី ខៀវ សំផន អៀង សារី ប៉ុល ពត និង នួន

៣៧. ដូចដែលការជ្រើសរើសសក្ខីកម្មបង្ហាញស្រាប់ ចំណេះដឹងសាក្សីភាគច្រើនមានកម្រិត ហើយមិនដឹងកិច្ចការផ្ទៃរបស់បក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជា¹⁰²។ អាស្រ័យហេតុនេះ ពួកគេមិនបានផ្តល់ភស្តុតាងអំពីវចនាសម្ព័ន្ធទេ តែពួកគេបានផ្តល់ភស្តុតាងជាក់លាក់ពីអង្គហេតុដែលកម្រិតត្រឹមតែវិសាលភាពនៃការដឹងរបស់ពួកគេ ដែលសហព្រះរាជអាជ្ញាចាត់ទុកថាពាក់ព័ន្ធនឹងវចនាសម្ព័ន្ធ។ សហព្រះរាជអាជ្ញាមិនបានបញ្ជាក់ផ្នែកនានានៃសក្ខីកម្មផ្ទាល់មាត់ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹង “វចនាសម្ព័ន្ធ” ឬការបញ្ជាក់គ្រប់គ្រាន់លើអង្គហេតុដែលមាននៅក្នុងកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ “ដែលស្រដៀងគ្នា” នឹងសក្ខីកម្មនោះ។ ប្រសិនបើមានការលំបាកក្នុងការធ្វើកិច្ចការនេះដោយសារសម្ភារៈឯកសារដ៏ច្រើនបែបនេះ ដែលសហព្រះរាជអាជ្ញាស្វែងរកឱ្យទទួលយកជាភស្តុតាងអង្គជំនុំជម្រះមិនគួរបន្ធូរបន្ថយការពិនិត្យលើភស្តុតាងទាំងអស់នោះ ដើម្បីបំពេញតាមអង្គហេតុទេ¹⁰³។

៣៨. បញ្ហាវចនាសម្ព័ន្ធ មានសារៈសំខាន់ពិសេសដល់ការជំនុំជម្រះបច្ចុប្បន្ន ហើយហេតុដូច្នេះវាបង្កើតបានជា “បញ្ហាសំខាន់” ដែលមិនអាចទទួលយកក្នុងទម្រង់ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដោយគ្មានការសួរដេញដោលសាក្សីនៅសវនាការទេ¹⁰⁴។ កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ និងប្រតិចារិតភាគច្រើន ក៏ពាក់ព័ន្ធនឹងវចនាសម្ព័ន្ធថ្នាក់លើរបស់កម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ និងបញ្ជាក់ពីបុគ្គលដែលត្រូវចោទប្រកាន់ថានៅក្បែរនឹង នួន ជា¹⁰⁵។

៣៩. ដូច្នេះ មេធាវីការពារក្តីជំទាស់ទៅនឹងការទទួលយកកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សីដោយគ្មានការសួរដេញដោលអំពីភស្តុតាងពាក់ព័ន្ធនឹងវចនាសម្ព័ន្ធយោធា រដ្ឋបាល ឬវចនាសម្ព័ន្ធនៃការទំនាក់ទំនង។

ជា មានតម្រិត ពីព្រោះគាត់ជាកម្មាភិបាលថ្នាក់ទាប ហើយកិច្ចការសំខាន់ៗ ត្រូវបានអនុវត្តដោយកម្មាភិបាលជាន់ខ្ពស់ (គាត់ដេញមន្ទីរ៨៧០ ឬ៧១ឡើយ)។

¹⁰² ការដឹងដោយកម្រិតនេះ គឺជាប្រព័ន្ធនៅរបស់កម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ដោយសារភាពសម្ងាត់ជុំវិញមជ្ឈឹមបក្ស” ។ សូមមើលដីកាដោះស្រាយ នៅកថាខណ្ឌ៩២៩ ។

¹⁰³ សូមមើលចម្លើយតបរបស់ម នៅកថាខណ្ឌ៣-៤។

¹⁰⁴ សូមមើលចម្លើយតបរបស់ម នៅកថាខណ្ឌ៣២-៣៤។

¹⁰⁵ សូមមើលចម្លើយតបរបស់ម នៅកថាខណ្ឌ២៨-៣៦។

iv កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយដែលធ្វើឡើងដោយមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា និង
ស្ថាប័នផ្សេងទៀត ដែលនៅក្រៅ អវតក គឺមិនអាចទទួលយកបានឡើយ

៤០. កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សីដែលធ្វើឡើងដោយមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជាត្រូវតែមានការ
សួរដេញដោល¹⁰⁶។ ទាំងនាយក និងនាយករងនៃមជ្ឈមណ្ឌលនេះ បានផ្តល់សក្ខីកម្មថា
មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជាមិនគ្រាន់តែ “បង្កើតកំណត់ហេតុប្រវត្តិសាស្ត្រប៉ុណ្ណោះទេ¹⁰⁷” ប៉ុន្តែ
ថែមទាំងចងក្រងភស្តុតាងប្រឆាំងនឹងជនជាប់ចោទថែមទៀតផង¹⁰⁸។ ដូចដែល កសត បាន
សង្កេតឃើញហើយថា កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សីនៅតុលាការ *មិនអចិន្ត្រៃយ៍* តែងតែធ្វើ
ឡើងដោយភាគីពាក់ព័ន្ធនឹងរឿងក្តី ឬភ្នាក់ងារអនុវត្តច្បាប់ជាតិ ដែលជាមន្ត្រីតុលាការ¹⁰⁹។
មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជាគឺជាអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលឯករាជ្យមួយជាមួយកាតព្វកិច្ចក្នុង
ដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួនដែលផ្តោតភាគច្រើនលើជនរងគ្រោះ និងជំនឿដែលថា នួន ជា មាន
ពិរុទ្ធភាពតែប៉ុណ្ណោះ¹¹⁰។ ដោយសារតែមានការយល់ឃើញបែបនេះហើយ ដូច្នោះការទទួល
យកកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សីដោយគ្មានការសួរដេញដោលគួរតែមានការជំទាស់យ៉ាង
ខ្លាំងខ្លា¹¹¹។

៤១. អត្ថិភាពនៃកំណត់ហេតុជាសម្លេងនៃការសម្ភាសន៍ ដែលធ្វើឡើងដោយមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារ
កម្ពុជា គឺមិនពាក់ព័ន្ធ។ ការសួរដេញដោលចាំបាច់ត្រូវតែធ្វើឡើងដើម្បីជំទាស់ទៅនឹងការចងចាំ

¹⁰⁶ សូមមើលកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយបឋម, កថាខណ្ឌទី៤០ ដល់៤៥។

¹⁰⁷ ចម្លើយតបចុងក្រោយរបស់ កសត, កថាខណ្ឌទី៤២។

¹⁰⁸ ចម្លើយតបបឋម, កថាខណ្ឌ៤២ ដល់៤៣។

¹⁰⁹ សំណើចុងក្រោយរបស់ កសត, កថាខណ្ឌ៤២។

¹¹⁰ ចម្លើយតបបឋម, កថាខណ្ឌ៤៣ ដល់៤៤។

¹¹¹ វិធាន៩២ ភ្នំ(ក)(ii)(ខ)របស់តុលាការ ICTY , វិធាន៩២ ភ្នំ(ក)(ii)(ខ)របស់តុលាការ ICTR។

របស់សាក្សីអំពីព្រឹត្តិការណ៍នានា និងការយល់ឃើញជាមុនអំពីអ្វីដែលខុសពីធម្មតា¹¹²។ ការសម្ភាសន៍របស់មជ្ឈមណ្ឌលកម្ពុជាមិនបានធ្វើការស៊ើបអង្កេតដ៏គួរឱ្យជឿទុកចិត្តលើការទទួលខុសត្រូវមន្ត្រីខ្មែរក្រហមថ្នាក់ក្រោមដែលជាចំណុចសំខាន់នៃការការពារក្តីរបស់ នួន ជា¹¹³ ឡើយ។ ក្តីប្រកាសទាំងនេះមិនត្រូវបានកាត់បន្ថយ ដោយអត្ថិភាពនៃកំណត់ហេតុជាសម្លេងដែលគ្រាន់តែបញ្ជាក់ពីភាពត្រឹមត្រូវនៃប្រតិចារិតតែប៉ុណ្ណោះ។

៤២. កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយរបស់មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា, កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយមួយចំនួនទៀតដែលធ្វើឡើងដោយតំណាងរបស់ កសចស តំណាងសហព្រះរាជអាជ្ញា ឬដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ក៏មិនអាចទទួលយកបានផងដែរ ព្រោះឯកសារទាំងនោះមិនបានឃើញដោយមន្ត្រីតុលាការដូចដែលបានតម្រូវដោយដោយវិធាន៩២ស្ទួន (ខ)របស់តុលាការ ICTY ឡើយ¹¹⁴។ ការដកចេញនូវកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយបែបនេះគឺត្រូវបានតម្រូវដោយច្បាប់ករណីរបស់តុលាការមិនអចិន្ត្រៃយ៍¹¹⁵។

V-ការជំទាស់ដទៃទៀតដែលបានលើកឡើងក្នុងចម្លើយតបបឋម

៤៣. អំពើ និងការប្រព្រឹត្តរបស់ជនជាប់ចោទ: សម្រាប់មូលហេតុដែលបានបញ្ជាក់រួចហើយសំណើសុំកោសលុបកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សីដែលដាក់ដោយសហព្រះរាជអាជ្ញាកាលពីថ្ងៃទី១០ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៣ ពេលគឺ១០ខែបន្ទាប់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានបង្គាប់ឱ្យកាត់បន្ថយចំនួននៃកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សី (និងប្រាំខែបន្ទាប់ពីការកាត់បន្ថយជាក់

¹¹² ឯកសារ E96/3 “ចម្លើយតបរបស់ អៀង សារី ចំពោះសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់ព្រះរាជអាជ្ញា អនុលោមតាមវិធាន៩២ ពាក់ព័ន្ធនឹងការទទួលយកកំណត់ហេតុ ស្តាប់ចម្លើយសាក្សីនៅចំពោះមុខ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង និងសំណើសុំឱ្យបើកសវនាការ ដេញដោលផ្ទាល់មាត់ជាសាធារណៈ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១១ ERN 00718446-00718461, កថាខណ្ឌទី៤។

¹¹³ ចម្លើយតបបឋម, កថាខណ្ឌទី៤៤។

¹¹⁴ ចម្លើយតបបឋម, កថាខណ្ឌទី១៤។

¹¹⁵ ចម្លើយតបបឋម, កថាខណ្ឌទី១៤ ដូចជើងទំព័រខាងលើ។

លាក់នេះត្រូវបានស្នើសុំដោយមេធាវីការពារក្តី) មិនបានផ្តល់ការជូនដំណឹងឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ សម្រាប់ធ្វើការត្រួតពិនិត្យដេញដោលឡើយ¹¹⁶។ ដូច្នេះកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សីទាំង នោះគឺមិនអាចទទួលយកបានទាំងស្រុង¹¹⁷។

៤៤. ការប្រព្រឹត្តិដែលនៅជិតនឹងជនជាប់ចោទ កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សីដែលជាប់នឹង នួន ជា មិនអាចទទួលបាន¹¹⁸។

គ. ការទទួលយកកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សីដែលធ្វើឡើងដោយអ្នកស៊ើបអង្កេតរបស់ កសចស និងរំលោភសមភាពនៃមធ្យោបាយតតាំងក្តី

៤៥. បន្ថែមពីលើ និងក្រៅពីមូលដ្ឋានក្នុងការដកកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សីដែលបានផ្តល់ឱ្យ ក្នុងសេចក្តីសម្រេចលើកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សីទាំងអស់ ដែលធ្វើឡើងដោយអ្នកស៊ើបអង្កេតរបស់ កសចស គឺមិនអាចទទួលបានឡើយ អនុលោម តាម៨៧(៣)(ឃ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងព្រះការទទួលយកកំណត់ហេតុបែបនេះគឺជាការរំលោភ សមភាពនៃមធ្យោបាយតតាំងក្តី។ សមភាពនៃមធ្យោបាយតតាំងក្តីបានធានាចំពោះលោក នួន ជា នូវ“ឪកាសដ៏សមរម្យដើម្បីបង្ហាញរឿងក្តី និងភស្តុតាង របស់គាត់ផងដែរក្រោមលក្ខខណ្ឌ មួយដែលមិនដាក់ឱ្យគាត់ស្ថិតក្រោមភាពចាញ់ព្រាបគួបដឹកនាំរបស់គាត់¹¹⁹”។ “គោលការណ៍ [...]ជាសារវន្តនោះ” ត្រូវបានទទួលស្គាល់ដោយវិធានផ្ទៃក្នុង, ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើត អវតក, កត្តិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងនយោបាយ និងអង្គជំនុំជម្រះ សាលាដំបូង¹²⁰។

¹¹⁶ សូមមើលកថាខណ្ឌ១៨ ដល់ ១៩ ខាងលើ។

¹¹⁷ សូមមើល ចម្លើយតបបឋម, កថាខណ្ឌ១៥-១៦, ១៨-២៧ ។

¹¹⁸ សូមមើល ចម្លើយតបបឋម, កថាខណ្ឌ១២ ដល់១៣,២៨ ដល់៣៦។

¹¹⁹ Prosecutor v. Tadic, IT-94-1-A, ‘Judgment’, 15 July 1999, para. 48, citing *Dombo Beheer v. B.V. v. The Netherlands*, ECtHR, Application No. 14448/88, ‘Judgment’, 27 October 1993, para. 40.

¹²⁰ សូមមើលសកសាវ E-212, ‘សំណើសុំឱ្យមានសវនាការជាសាធារណៈទាក់ទងនឹងការកោះហៅសាក្សីរបស់មេធាវីការ ពារក្តី’, ERN 00818577-00818588, កថាខណ្ឌ 7 (ដកស្រង់ប្រភពទាក់ទង)។

៤៦. ក្របខ័ណ្ឌរបស់ អវតក បានហាមឃាត់ភាគីមិនឱ្យធ្វើការស៊ើបអង្កេតដោយខ្លួនឯង¹²¹។ ទោះបីជាការកំណត់នេះយកមកអនុវត្តចំពោះភាគីទាំងអស់ក៏ដោយ ប៉ុន្តែសហព្រះរាជអាជ្ញា ត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការស៊ើបអង្កេតបឋមពាក់ព័ន្ធនឹងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ និងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរបន្ថែម¹²²។ ការស៊ើបអង្កេតបែបនេះមិនបានផ្តល់ឱ្យ មេធាវីការពារក្តីឡើយ។ ដូច្នោះ អតុល្យភាពរវាងភាគីគឺស្តែងឱ្យគេឃើញច្បាស់ណាស់ ហើយ អតុល្យភាពនេះក៏មានលក្ខណៈធ្ងន់ធ្ងរផងដែរ ព្រោះវាបានអនុញ្ញាតឱ្យភាគីម្ខាងអាចជ្រើស រើសសាក្សី ជ្រើសរើសសំណួរ និងដឹកនាំការសួរដេញដោល ហើយបន្ទាប់មកបង្កើតអ្វីដែលពួក គេបានសួរដេញដោលនោះទៅជាភស្តុតាង នៅពេលដែលភាគីម្ខាងទៀតមិនត្រូវបានអនុញ្ញាត ឱ្យធ្វើដូច្នោះឡើយ ។

យ ប្រតិចារិតសំណុំរឿង ០០១ មិនអាចទទួលយកបាន

៤៧. សហព្រះរាជអាជ្ញា បានស្នើសុំការទទួលយកប្រតិចារិត៤០ថ្ងៃនៅក្នុងអំឡុងពេលសវនាការ ក្នុងសំណុំរឿង ០០១¹²³។ ដំណើរការនីតិវិធីនោះធ្វើឡើងនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះដូចគ្នា ដែលកំពុងធ្វើសវនាការលើសំណុំរឿងបច្ចុប្បន្ន និងត្រូវបានប្តឹងដោយការិយាល័យសហព្រះ រាជអាជ្ញាដែល(ដោយបុគ្គលិកដូចគ្នា)។ ស្ថិតក្រោមលក្ខខណ្ឌនេះ ការទទួលយកប្រតិចារិត នឹងរំលោភលើគោលការណ៍ស្មើភាព និង សិទ្ធិទទួលបានការកាត់ក្តីដោយឯករាជ្យ និងយុត្តិ ធម៌។

៤៨. ច្បាប់ អវតក ចែងថា ចៅក្រមរបស់អង្គជំនុំជម្រះមានលក្ខណៈសម្បត្តិសម្រាប់សំណុំរឿង ០០២ បើទោះជាខ្លួនបានចូលរួមក្នុងសំណុំរឿង ០០១ ក៏ដោយ ដោយសារតែខ្លួនត្រូវបាន ចាត់ទុកថាមានសមត្ថភាពក្នុងការរកឃើញការសន្និដ្ឋានជាថ្មី ដែលមានក្នុងសាលក្រមសំណុំ

¹²¹ សូមមើលកថាខណ្ឌ11ខាងលើ។
¹²² សូមមើលវិធាន ៥០, ៥៣, ៥៥។
¹²³ ឯកសារ E96/8.3, ឧបសម្ព័ន 2 -សុំរឿង 001 “ប្រតិចារិតនៃសវនាការ” , ចុះថ្ងៃទី27 ខែកក្កដា ឆ្នាំ2012, ERN 00829187-00829190។

រឿង ០០១¹²⁴។ អាស្រ័យហេតុនេះហើយអង្គជំនុំជម្រះគួរតែចាប់ផ្តើម “ការពិនិត្យដោយឯក
ភាជ្យមួយ” ទៅលើ “ភស្តុតាងដែលត្រូវបានបង្ហាញក្នុងសំណុំរឿង ៧៩”¹²⁵។

៤៩. ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយស្ថិតនៅក្នុងកាលៈទេសៈនេះ “ការវិភាគដោយឯកភាជ្យបែបនេះ”
មិនអាចធ្វើទៅរួចទេ។ សក្ខីកម្មដែលសុំឱ្យទទួលយកជាភស្តុតាងដោយព្រះរាជអាជ្ញាគឺត្រូវបាន
ស្តាប់ដោយអង្គជំនុំជម្រះ ក្នុងករណីខ្លះមានរយៈពេលច្រើនថ្ងៃ។ អង្គជំនុំជម្រះមានឱកាសរៀប
ចំសក្ខីកម្មសាក្សីទាំងនេះ ស្តាប់ការសួរដេញដោយដោយភាគីទាំងពីរ និង សួរសំណួរដោយខ្លួន
ឯងផង¹²⁶។ នៅទូទាំងដំណើរការនេះ អង្គជំនុំជម្រះក៏អាចពិនិត្យលើសាក្សី និង ដកការសន្និដ្ឋាន
ចេញពីការប្រព្រឹត្តរបស់សាក្សីទាក់ទងនឹងភាពជឿជាក់បានលើសក្ខីកម្មរបស់គេ។ ហើយ
បន្ទាប់មកអង្គជំនុំជម្រះពិចារណា និង ពឹងផ្អែកលើភស្តុតាងនៃសាលក្រមក្នុងសំណុំរឿង
០០១¹²⁷។

៥០. ការបង្ហាញឱ្យឃើញដ៏សំខាន់នេះ និងផ្តល់សិទ្ធិឱ្យការចូលពិនិត្យកំណត់ហេតុនៃការស្តាប់
ចម្លើយសាក្សី ដល់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង និងសហព្រះរាជអាជ្ញា តែកំណត់ហេតុនៃការ
ស្តាប់ចម្លើយសាក្សី នៅក្នុងករណី០០១ មិនមានចំពោះក្រុមមេធាវីការពារក្តី នួន ជា ក្នុងករណី
០០២ ទេ។ ក្រុមមេធាវីការពារក្តី នួន ជា មានឱកាសតែធ្វើការយោងដោយចៃដន្យចំពោះ
សក្ខីកម្មទាំងនោះក្នុងពេលធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានបិទសវនាការសួរដេញដោល ដែលជាផ្នែកនៃការ
វិភាគរបស់ខ្លួនលើសម្ភារៈភស្តុតាងដ៏ច្រើននៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះ។ នៅក្រោមលក្ខខណ្ឌ
នេះ ក្រុមមេធាវីការពារក្តីនឹងគ្មានឱកាសជាដុំកំភួនដើម្បីផ្តាស់ប្តូរសេចក្តីសន្និដ្ឋានដែលធ្វើឡើង

¹²⁴ ឯកសារ E55/4 សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងរបស់អៀង ធីរិទ្ធ នួន ជា និង អៀង សារី ដែលប្តឹងដីតចិត្តចំពោះចៅក្រម
និល ណុន ចៅក្រម silvia Cartwright, ចៅក្រម យ៉ាសុខន Jam-Marc Lavergne និងចៅក្រម ធ្នូ មណី/ ថ្ងៃទី23
ខែមីនា ឆ្នាំ2011 ERN 00655691-00655700 (សេចក្តីសម្រេចលើ បណ្តឹងដីតចិត្ត) កថាខណ្ឌទី15-19 ។

¹²⁵ សេចក្តីសម្រេចលើ បណ្តឹងដីតចិត្ត , កថាខណ្ឌទី 16, 18 ។

¹²⁶ សូមមើលឧទាហរណ៍, ឯកសារ D288/4.21.1, “ប្រតិចារិតនៃសវនាការ” ចុះ ថ្ងៃទី19 ខែឧសភា ឆ្នាំ2009, ឯកសារ
D288/4.21.1, “ប្រតិចារិតនៃសវនាការ”, ថ្ងៃទី20 ខែឧសភា ឆ្នាំ2009, pp.7-27 ។

¹²⁷ សុំរឿង 001/18-07-2007/ECCC/TC, ឯកសារ E188 សាលក្រម ចុះថ្ងៃទី26 ខែកក្កដា ឆ្នាំ2010 (សាលក្រម
ដុច), fns 116,118-125,129,133,etc

ដោយអង្គជំនុំជម្រះនៅក្នុងករណី០០១ បានទេ។ ការគ្មានឱកាសបែបនេះ បង្កឱ្យមេធាវីការពារក្តីចាញ់ប្រៀប និងមិនស្នើភាពគ្នាទាំងអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង និងសហព្រះរាជអាជ្ញា។

៥១. សម្រាប់មូលហេតុស្រដៀងគ្នា ការទទួលយកប្រតិចារិតនឹងនាំឱ្យរំលោភសមភាពនៃមធ្យោបាយការតទល់ក្តី ។ សហព្រះរាជអាជ្ញាបានដាក់រួចហើយនៅចំពោះអង្គជំនុំជម្រះនេះក្នុងទម្រង់នៃតទល់សាក្សី ក្នុងអំឡុងពេលជំនុំជម្រះករណី០០១ ដែលមេធាវីការពារក្តីនឹងគ្មានឱកាសឆ្លើយតបឡើយ។ មិនមានការតទល់ ខុច ជំនួសឱ្យសិទ្ធិរបស់ នួន ជា ក្នុងការតទល់ ។ ខុច ជ្រើសរើសមិនជំទាស់ការចោទប្រកាន់ជាច្រើនប្រឆាំងនឹងគាត់។ ផលប្រយោជន៍របស់ ខុច ផ្ទុយនឹង នួន ជា ទាក់ទងនឹងអំណាចរបស់មជ្ឈឹមបក្ស។ សក្ខីកម្មភាគច្រើនដែលដាក់ដោយសហព្រះរាជអាជ្ញាពាក់ព័ន្ធពិតៗនឹងកម្មវត្ថុនោះ¹²⁸។

៥២. ជាជម្រើសមកវិញ ការទទួលយកប្រតិចារិតជាភស្តុតាង ត្រូវស្ថិតក្រោមបទដ្ឋានខ្ពស់ដូចគ្នាដែលអនុវត្តចំពោះកំណត់ហេតុនៃការស្តាប់ចម្លើយដែរ¹²⁹។ ចាប់តាំងពីការចេញដីកាសម្រេចលើកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ អង្គជំនុំជម្រះបានបញ្ជាក់ឡើងវិញយ៉ាងច្បាស់ថា គោលការណ៍ដែលចែងនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចនេះ អនុវត្តចំពោះប្រតិចារិត¹³⁰។ ដូចដែលសហព្រះរាជអាជ្ញាបង្ហាញ ពុំមានភាពខុសគ្នានៅក្នុងច្បាប់របស់តុលាការមិនអចិន្ត្រៃយ៍ រវាងកំណត់ហេតុនៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី និងប្រតិចារិត¹³¹។

IV. សេចក្តីសន្និដ្ឋាន និងដំណោះស្រាយ

¹²⁸ ឯកសារ E-96/8.3 “ឧបសម្ព័ន្ធ២- ប្រតិចារិតសវនាការនៅក្នុងករណី០០១” ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១២ ERN 00829187-00829190 ចំណុច៩។

¹²⁹ សំណើចុងក្រោយរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា នៅកថាខណ្ឌ២២ ។

¹³⁰ ឯកសារ E-85/1 “សេចក្តីសម្រេចលើការជំទាស់ចំពោះឯកសារនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា A6-A11 និង A14-A20 និងដោយភាគីដទៃទៀត” ដែលស្នើដាក់នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង” ចុះថ្ងៃទី៣ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១២ ERN 00655691-00655700 ។

¹³¹ សំណើចុងក្រោយរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា នៅកថាខណ្ឌ២១ ។

៥៣. មេធាវីការពារក្តីសូមស្នើឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង៖
- i. ទទួលយកអញ្ញត្រកម្មរបស់មេធាវីការពារក្តី
  - ii. ដកចេញនូវភស្តុតាងរចនាសម្ព័ន្ធរដ្ឋបាល យោធា និងទំនាក់ទំនង។
  - iii. ដកចេញភស្តុតាងចិតនៅក្រៅវិសាលភាព ០០២/០១ និង
  - iv. ដកចេញនូវភស្តុតាងទាំងអស់ដែលបានដាក់ លើកលែងតែកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ ដែលធ្វើឡើងដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត។

សហមេធាវីការពារក្តីលោក នួន ជា

នួន ឆា

Victor KOPPE